

Publicatieblad van de Europese Unie

C 127

Uitgave
in de Nederlandse taal

Mededelingen en bekendmakingen

66e jaargang

11 april 2023

Inhoud

IV *Informatie*

INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

Hof van Justitie van de Europese Unie

2023/C 127/01	Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het <i>Publicatieblad van de Europese Unie</i>	1
---------------	---	---

V *Bekendmakingen*

GERECHTELIJKE PROCEDURES

Hof van Justitie

2023/C 127/02	Zaak C-623/20 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek, Koninkrijk Spanje [Hogere voorziening – Regeling van het taalgebruik – Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek voor de aanwerving van administrateurs op het vakgebied audit – Talenkennis – Beperking van de keuze van de tweede taal van het vergelijkend onderzoek tot het Duits, het Engels of het Frans – Taal waarin wordt gecommuniceerd met het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) – Verordening nr. 1 – Statuut van de ambtenaren – Artikel 1 quinquies, lid 1 – Verschil in behandeling op grond van taal – Rechtvaardiging – Dienstbelang – Vereiste om “onmiddellijk operationele” administrateurs aan te werven – Rechterlijke toetsing – Verlangde bewijsniveau]	2
2023/C 127/03	Zaak C-635/20 P: Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek, Koninkrijk Spanje [Hogere voorziening – Regeling van het taalgebruik – Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van administrateurs die onderzoekers- en onderzoeksteamleiderswerkzaamheden moeten verrichten – Talenkennis – Beperking van de keuze van de tweede taal van de vergelijkende onderzoeken tot het Duits, het Engels en het Frans – Taal waarin wordt gecommuniceerd met het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) – Verordening nr. 1 – Statuut van de ambtenaren – Artikel 1 quinquies, lid 1 – Verschil in behandeling op grond van taal – Rechtvaardiging – Dienstbelang – Vereiste om “onmiddellijk operationele” administrateurs aan te werven – Rechterlijke toetsing – Verlangde bewijsniveau]	3

NL

2023/C 127/04	Zaak C-707/20, Gallaher: Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Verenigd Koninkrijk] — Gallaher Limited/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs (Prejudiciële verwijzing – Directe belastingen – Vennootschapsbelasting – Artikelen 49, 63 en 64 VWEU – Vrijheid van vestiging – Vrij verkeer van kapitaal – Overdracht van activa binnen een groep vennootschappen – Vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat waarvan de moedermaatschappij haar fiscale woonplaats in een andere lidstaat heeft en waarvan de zustervennootschap haar fiscale woonplaats in een derde land heeft – Overdracht van intellectuele-eigendomsrechten van de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat aan de zustervennootschap met fiscale woonplaats in een derde land – Overdracht door de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat van aandelen in een van haar dochterondernemingen aan haar moedermaatschappij met fiscale woonplaats in een andere lidstaat – Tegenprestatie gelijk aan de marktwaarde van de overgedragen activa – Belastingvrijstelling of belastingheffing naargelang de staat waar de ontvangende vennootschap is gevestigd)	3
2023/C 127/05	Zaak C-312/21, Tráficos Manuel Ferrer: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil nº 3 de Valencia — Spanje) — Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG [Prejudiciële verwijzing – Mededinging – Vergoeding van schade die is veroorzaakt door een bij artikel 101, lid 1, VWEU verboden gedraging – Besluit van de Commissie tot vaststelling van het bestaan van heimelijke afspraken met betrekking tot prijsstelling en brutoprijsverhogingen van vrachtwagens in de Europese Economische Ruimte (EER) – Nationale regel van burgerlijk procesrecht die bepaalt dat in geval van gedeeltelijke toewijzing van het verzoek, beide partijen, behoudens misbruik, de kosten dragen – Procedurele autonomie van de lidstaten – Doeltreffendheidsbeginsel en gelijkwaardigheidsbeginsel – Richtlijn 2014/104/EU – Doelstellingen en algemeen evenwicht – Artikel 3 – Recht op volledige vergoeding van geleden schade – Artikel 11, lid 1 – Hoofdelijke aansprakelijkheid van de plegers van een inbreuk op het mededingingsrecht – Artikel 17, lid 1 – Mogelijkheid voor een nationale rechterlijke instantie om de schade te ramen – Voorwaarden – Praktische onmogelijkheid of buitensporige moeilijkheid om de schade te begroten – Artikel 22 – Toepassing in de tijd]	4
2023/C 127/06	Zaak C-343/21, Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”: Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — PV / Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie” [Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk landbouwbeleid – Steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling – Agromilieubetalingen – Verordening (EG) nr. 1974/2006 – Onmogelijkheid voor de begunstigten om aangegane verbintenissen te blijven nakomen – Begrippen “herverkaveling” en “ruilverkaveling” – Ontbreken van de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de verplichtingen van de begunstigde aan de nieuwe bedrijfssituatie worden aangepast – Verordening (EG) nr. 1122/2009 – Begrip “overmacht en uitzonderlijke omstandigheden”]	5
2023/C 127/07	Zaak C-349/21 HYA e.a. (Motivering van machtigingen tot het aftappen van telefoongesprekken): Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — HYA, IP, DD, ZI, SS (Prejudiciële verwijzing – Telecommunicatiesector – Verwerking van persoonsgegevens en bescherming van de persoonlijke levenssfeer – Richtlijn 2002/58/EG – Artikel 15, lid 1 – Beperking van de vertrouwelijkheid van elektronische communicatie – Rechterlijke beslissing waarbij machtiging wordt verleend tot het onderscheppen, opnemen en opslaan van telefoongesprekken van personen die worden verdacht van het plegen van een ernstig, opzettelijk gepleegd strafbaar feit – Praktijk waarbij de beslissing wordt opgesteld volgens een vooraf opgestelde standaardtekst die geen geïndividualiseerde motivering bevat – Artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Motiveringsplicht)	6
2023/C 127/08	Zaak C-393/21, Lufthansa Technik AERO Alzey: Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — Procedure ingesteld door Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH [Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EG) nr. 805/2004 – Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen – Artikel 23, onder c) – Opschorting van de tenuitvoerlegging van een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing – Buitengewone omstandigheden – Begrip]	7
2023/C 127/09	Zaak C-472/21, Monz Handelsgesellschaft International: Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG / Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG (Prejudiciële verwijzing – Intellectuele eigendom – Model – Richtlijn 98/71/EG – Artikel 3, leden 3 en 4 – Beschermingsvoorwaarden voor een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel – Begrippen “zichtbaarheid” en “normaal gebruik” – Zichtbaarheid van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel bij normaal gebruik van dat voortbrengsel door de eindgebruiker)	8

2023/C 127/10	Zaak C-519/21, DGRFP Cluj: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj — Roemenië) — ASA / DGRFP Cluj [Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Bouw van een onroerendgoedcomplex door een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid – Samenwerkingsovereenkomst – Verkoop van de appartementen van dat onroerendgoedcomplex door bepaalde leden van het samenwerkingsverband – Bepaling van de tot voldoening van de btw gehouden belastingplichtige – Beginsel van fiscale neutraliteit – Recht op btw-aftrek]	9
2023/C 127/11	Gevoegde zaken C-524/21 en C-525/21, Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov e.a.: Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2023 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București — Roemenië) — IG / Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), en Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București / IM (C-525/21) (Prejudiciële verwijzing – Sociaal beleid – Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever – Richtlijn 2008/94/EG – Honorering door waarborgfondsen van loonaanspraken van werknemers – Beperking van de betalingsverplichting van de waarborgfondsen tot loonaanspraken die betrekking hebben op de periode van drie maanden vóór of na de datum van opening van de insolventieprocedure – Toepassing van een verjaringstermijn – Terugvordering van onverschuldigd verrichte betalingen door het waarborgfonds – Voorwaarden)	10
2023/C 127/12	Zaak C-633/21: Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Helleense Republiek (Niet-nakoming – Milieu – Richtlijn 2008/50/EG – Luchtkwaliteit – Artikel 13, lid 1, en bijlage XI – Stelselmatige en voortdurende overschrijding van de voorgeschreven jaargrenswaarde van stikstofdioxide (NO ₂) in de agglomeratie Athene – Artikel 23, lid 1 – Bijlage XV – “Zo kort mogelijke” periode van overschrijding – Passende maatregelen)	11
2023/C 127/13	Zaak C-675/21, Strong Charon: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. / 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL (Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Overgang van ondernemingen – Behoud van de rechten van de werknemers – Richtlijn 2001/23/EG – Werkingssfeer – Weigering van de verkrijger om de overgang van de arbeidsovereenkomst te erkennen – Begrip “overgang” – Begrip “economische eenheid” – Geen contractuele band tussen de vervreemder en de verkrijger)	12
2023/C 127/14	Zaak C-710/21, IEF Service: Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — IEF Service GmbH / HB (Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever – Richtlijn 2008/94/EG – Artikel 9, lid 1 – Onderneming die haar zetel in een lidstaat heeft en haar diensten in een andere lidstaat aanbiedt – In die andere lidstaat wonende werknemer – Werkzaamheden die zijn verricht in de lidstaat waar zijn werkgever zijn zetel heeft en, om de andere week, in de lidstaat waar hij woont – Vaststelling van de lidstaat waarvan het waarborgfonds bevoegd is om onvervulde loonaanspraken te honoreren)	13
2023/C 127/15	Zaak C-745/21, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Ongeboren kind op het moment van de asielaanvraag): Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle — Nederland) — L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid [Prejudiciële verwijzing – Asielbeleid – Verordening (EU) nr. 604/2013 – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Artikel 6, lid 1 – Belang van het kind – Artikel 16, lid 1 – Afhankelijke persoon – Artikel 17, lid 1 – Discretionaire bepaling – Tenuitvoerlegging door een lidstaat – Derdelander die zwanger was op het moment van indiening van het verzoek om internationale bescherming – Huwelijk – Echtgenoot die in de betrokken lidstaat internationale bescherming geniet – Besluit om het verzoek niet te behandelen en om de verzoeker over te dragen aan een andere lidstaat die wordt geacht voor dat verzoek verantwoordelijk te zijn]	13
2023/C 127/16	Zaak C-638/22 PPU, Rzecznik Praw Dziecka e.a. (opschorting van het terugkeerbesluit): Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen) — T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny [Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid – Internationale kinderontvoering – Haags Verdrag van 1980 – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 11 – Verzoek om terugkeer van het kind – Definitieve beslissing waarbij de terugkeer van het kind wordt gelast – Wettelijke regeling van een lidstaat die voorziet in schorsing van rechtswege van de tenuitvoerlegging van deze beslissing wanneer bepaalde nationale autoriteiten hiertoe een verzoek indienen]	14

2023/C 127/17	Zaak C-586/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 6 september 2022 door Gabriel Pombo da Silva tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 juni 2022 in zaak T-292/22, Pombo da Silva/Commissie	15
2023/C 127/18	Zaak C-702/22 P: Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2022 door Okan Balaban tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 14 september 2022 in zaak T-705/21, Okan Balaban/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie	15
2023/C 127/19	Zaak C-784/22: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 30 december 2022 — “Solvay Sodi” AD / Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”	15
2023/C 127/20	Zaak C-2/23, FL und KM Baugesellschaft en S: Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op 3 januari 2023 — FL und KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG	17
2023/C 127/21	Zaak C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 12 januari 2023 — FH / Conseil national de l'ordre des médecins	18
2023/C 127/22	Zaak C-13/23, cdVet Naturprodukte: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Osnabrück (Duitsland) op 16 januari 2023 — cdVet Naturprodukte/Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)	19
2023/C 127/23	Zaak C-22/23, Citadeles nekustamie īpašumi: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa (Letland) op 19 januari 2023 — SIA Citadeles nekustamie īpašumi / Valsts ieņēmumu dienests	19
2023/C 127/24	Zaak C-41/23, Peigli: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 26 januari 2023 — AV, BT, CV, DW/Ministero della Giustizia	20
2023/C 127/25	Zaak C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op 31 januari 2023 — Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság	21
2023/C 127/26	Zaak C-48/23, Alajärven Sähkö e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Markkinaoikeus (Finland) op 1 februari 2023 — Alajärven Sähkö Oy e.a., Elenia Verkko Oyj / Energiavirasto	21
2023/C 127/27	Zaak C-49/23, 1Dream e.a.: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Satversmes tiesa (Letland) op 1 februari 2023 — AZ, 1Dream OÜ, Produkttech Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd / Latvijas Republikas Saeima	22
2023/C 127/28	Zaak C-50/23, B.E. en Play Game: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 31 januari 2023 — B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl / Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	23
2023/C 127/29	Zaak C-60/23, Digital Charging Solutions: Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol (Zweden) op 6 februari 2023 — Skatteverket / Digital Charging Solutions GmbH	23
2023/C 127/30	Zaak C-71/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 8 februari 2023 door de Franse Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a. / Commissie, en zaak T-283/20, Billions Europe e.a. / Commissie	24
2023/C 127/31	Zaak C-72/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 10 februari 2023 door de Kurdistan Workers' Party (PKK) tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 14 december 2022 in zaak T-182/21, PKK / Raad	25
2023/C 127/32	Zaak C-82/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 14 februari 2023 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a. / Commissie, en in zaak T-283/20, Billions Europe e.a. / Commissie	26
2023/C 127/33	Zaak C-95/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2023 door de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 8 december 2022 in zaak T-769/21, Euranimi / Commissie	27

2023/C 127/34	Zaak C-112/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 24 februari 2023 door PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 14 december 2022 in zaak T-143/20, PT Pelita Agung Agrindustri en PT Permata Hijau Palm Oleo / Commissie	28
2023/C 127/35	Zaak C-121/23 P: Hogere voorziening ingesteld op 28 februari 2023 door Swissgrid AG tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 21 december 2022 in zaak T-127/21, Swissgrid / Commissie	29
Gerecht		
2023/C 127/36	Zaak T-606/20: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Austrian Power Grid e.a./ACER (“Energie – Interne elektriciteitsmarkt – Tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met automatische activering – Procedure tot vaststelling van de voorwaarden en de methodologieën – Afwijzing van het gezamenlijke voorstel van de systeembeheerders – Bevoegdheid van ACER – Onjuiste rechtsopvatting – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)	30
2023/C 127/37	Zaak T-607/20: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Austrian Power Grid e.a./ACER (“Energie – Interne elektriciteitsmarkt – Tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met manuele activering – Procedure tot vaststelling van de voorwaarden en de methodologieën – Afwijzing van het gezamenlijke voorstel van de systeembeheerders – Bevoegdheid van ACER – Onjuiste rechtsopvatting – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)	31
2023/C 127/38	Zaak T-742/20: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — UPL Europe en Indofil Industries (Netherlands)/Commissie [“Gewasbeschermingsmiddelen – Werkzame stof mancozeb – Niet-verlenging van de goedkeuring – Verordening (EG) nr. 1107/2009 en uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 – Procedure voor de beoordeling van de aanvraag tot verlenging van de goedkeuring van een werkzame stof – Aanwijzing van een nieuwe lidstaat-rapporteur wegens de terugtrekking van de voormalige lidstaat-rapporteur uit de Unie – Rechten van de verdediging – Beginsel van behoorlijk bestuur – Kennelijk onjuiste beoordeling – Procedure voor de geharmoniseerde indeling- en etikettering – Verordening (EG) nr. 1272/2008 – Gewettigd vertrouwen”]	31
2023/C 127/39	Zaak T-492/21: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Aquind e.a./ACER [“Energie – Bevoegdheid van ACER – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie – Onjuiste rechtsopvatting – Artikel 2, punt 1, van verordening (EU) 2019/943 – Artikel 92 van het terugtrekkingsakkoord – Ad-hocvrijstellingsregeling van artikel 308 van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst en bijlage 28 daarbij”]	32
2023/C 127/40	Zaak T-536/21: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Belaeronavigatsia / Raad (“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Belarus – Lijsten van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren – Inschrijving en handhaving van verzoeksters naam op de lijsten – Begrip “persoon die verantwoordelijk is voor de onderdrukking” – Beoordelingsfout – Evenredigheid”)	33
2023/C 127/41	Zaak T-684/21: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Mostostal/EUIPO — Polimex — Mostostal (MOSTOSTAL) (“Uniemark – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk MOSTOSTAL – Motiveringsplicht – Artikel 94, lid 1, van verordening 2017/1001”)	34
2023/C 127/42	Zaak T-741/21: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — LG Electronics/EUIPO — ZTE Deutschland (V10) [“Uniemark – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk V10 – Absolute weigeringsgrond – Alfanumeriek teken – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001]”]	34
2023/C 127/43	Zaak T-8/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL) [“Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk TC CARL – Ouder nationaal beeldmerk carl touch – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”]	35
2023/C 127/44	Zaak T-77/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2022 — Asesores Comunitarios / Commissie [“Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten met betrekking tot het door een lidstaat aan de Commissie voorgestelde herstel- en veerkrachtplan – Documenten afkomstig van een lidstaat – Weigering van toegang – Uitzondering met betrekking tot de bescherming van het financiële, monetaire of economische beleid van de Unie of van een lidstaat”]	36

2023/C 127/45	Zaak T-82/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Bambu Sales/ EUIPO (BAMBU) ["Uniemark – Aanvraag voor Uniewoordmerk BAMBU – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001"]	36
2023/C 127/46	Zaak T-204/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Rimini Street/EUIPO (OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT) ["Uniemark – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001"]	37
2023/C 127/47	Zaak T-260/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Freixas Montplet e.a. / Comité van de Regio's ("Openbare dienst – Ambtenaren – Bevordering – Bevorderingsronde 2021 – Besluit om verzoekers naam niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in aanmerking komen voor bevordering – Datum waarop de anciënniteit in de rang wordt beoordeeld – Artikel 45, lid 1, van het Statuut – Gelijke behandeling")	38
2023/C 127/48	Zaak T-357/22: Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Das Neves / Commissie ("Openbare dienst – Ambtenaren – Tuchtprocedure – Terechtwijzing – Artikel 21 van het Statuut – Rechten van de verdediging – Aansprakelijkheid")	38
2023/C 127/49	Zaak T-266/22: Beschikking van het Gerecht van 9 februari 2023 — Aziz / Commissie ["Beroep tot nietigverklaring – Bescherming van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2018/1725 – Artikel 76, onder d), van het Reglement voor de procesvoering – Niet-inachtneming van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid"]	39
2023/C 127/50	Zaak T-286/22: Beschikking van het Gerecht van 9 februari 2023 — Aziz / Commissie ["Beroep tot nietigverklaring – Bescherming van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2018/1725 – Artikel 76, onder d), van het Reglement voor de procesvoering – Niet-inachtneming van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid"]	39
2023/C 127/51	Zaak T-428/22: Beschikking van het Gerecht van 14 februari 2023 — Laboratorios Ern/EUIPO — Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM) ("Uniemark – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk TRiM – Oudere nationale woordmerken RYM – Verstrijken van de geldigheidsduur van de internationale inschrijving – Geding zonder voorwerp geraakt – Afdoening zonder beslissing")	40
2023/C 127/52	Zaak T-595/22 R: Beschikking van de president van het Gerecht van 14 februari 2023 — Ferreira de Macedo Silva/Frontex ("Kort geding – Openbare dienst – Tijdelijke functionarissen – Ontslag vóór het einde van de proeftijd – Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging – Geen spoedeisendheid") . .	40
2023/C 127/53	Zaak T-4/23: Beroep ingesteld op 6 januari 2023 — PS / EEAS	41
2023/C 127/54	Zaak T-14/23: Beroep ingesteld op 17 januari 2023 — UI / Commissie	42
2023/C 127/55	Zaak T-39/23: Beroep ingesteld op 2 februari 2023 — Acqua & Sole/Commissie	43
2023/C 127/56	Zaak T-40/23: Beroep ingesteld op 30 januari 2023 — Hatherly / EUAA	45
2023/C 127/57	Zaak T-45/23: Beroep ingesteld op 6 februari 2023 — UG / ERCEA	46
2023/C 127/58	Zaak T-49/23: Beroep ingesteld op 16 februari 2023 — Angelidis/Parlement	47
2023/C 127/59	Zaak T-69/23: Beroep ingesteld op 13 februari 2023 — Alan e.a./Commissie	47
2023/C 127/60	Zaak T-70/23: Beroep ingesteld op 14 februari 2023 — Data Protection Commission / Europees Comité voor gegevensbescherming	49
2023/C 127/61	Zaak T-75/23: Beroep ingesteld op 15 februari 2023 — RT France / Raad	50
2023/C 127/62	Zaak T-80/23: Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Beauty Biosciences/EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO)	51
2023/C 127/63	Zaak T-81/23: Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Beauty Biosciences/EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO SCIENCE)	52
2023/C 127/64	Zaak T-84/23: Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Data Protection Commission / Europees Comité voor gegevensbescherming	53

2023/C 127/65	Zaak T-85/23: Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — DGC Switzerland/EUIPO (cyberscan)	53
2023/C 127/66	Zaak T-88/23: Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — Kande Mupompa / Raad	54
2023/C 127/67	Zaak T-89/23: Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — Boshab / Raad	55
2023/C 127/68	Zaak T-93/23: Beroep ingesteld op 21 februari 2023 — Rekenkamer / Allianz Insurance Luxembourg	56
2023/C 127/69	Zaak T-97/23: Beroep ingesteld op 23 februari 2023 — Medela/EUIPO (THE SCIENCE OF CARE) .	56
2023/C 127/70	Zaak T-98/23: Beroep ingesteld op 23 februari 2023 — Atomico Investment/EUIPO — Gomes Tominaga (atomic fund)	57
2023/C 127/71	Zaak T-101/23: Beroep ingesteld op 24 februari 2023 — Darila/EUIPO — Original Buff (Buffet) . .	58
2023/C 127/72	Zaak T-111/23: Beroep ingesteld op 24 februari 2023 — Data Protection Commission / EDPB	58
2023/C 127/73	Zaak T-113/23: Beroep ingesteld op 2 maart 2023 — Papier-Mettler/EUIPO (Vorm van een draagtas)	59
2023/C 127/74	Zaak T-114/23: Beroep ingesteld op 2 maart 2023 — Papier-Mettler/EUIPO (Vorm van een draagtas)	60
2023/C 127/75	Zaak T-653/20: Beschikking van het Gerecht van 17 februari 2023 — Mylan Ireland/EMA	60

IV

*(Informatie)*INFORMATIE AFKOMSTIG VAN DE INSTELLINGEN, ORGANEN EN
INSTANTIES VAN DE EUROPESE UNIE

HOF VAN JUSTITIE VAN DE EUROPESE UNIE

Laatste publicaties van het Hof van Justitie van de Europese Unie in het *Publicatieblad van de Europese Unie*

(2023/C 127/01)

Laatste publicatie

PB C 121 van 3.4.2023

Historisch overzicht van de vroegere publicaties

PB C 112 van 27.3.2023

PB C 104 van 20.3.2023

PB C 94 van 13.3.2023

PB C 83 van 6.3.2023

PB C 71 van 27.2.2023

PB C 63 van 20.2.2023

Deze teksten zijn beschikbaar in:

EUR-Lex: <https://eur-lex.europa.eu>

V

(Bekendmakingen)

GERECHTELIJKE PROCEDURES

HOF VAN JUSTITIE

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek, Koninkrijk Spanje

(Zaak C-623/20 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening – Regeling van het taalgebruik – Aankondiging van een algemeen vergelijkend onderzoek voor de aanwerving van administrateurs op het vakgebied audit – Talenkennis – Beperking van de keuze van de tweede taal van het vergelijkend onderzoek tot het Duits, het Engels of het Frans – Taal waarin wordt gecommuniceerd met het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) – Verordening nr. 1 – Statuut van de ambtenaren – Artikel 1 quinquies, lid 1 – Verschil in behandeling op grond van taal – Rechtvaardiging – Dienstbelang – Vereiste om “onmiddellijk operationele” administrateurs aan te werven – Rechterlijke toetsing – Verlangde bewijsniveau]

(2023/C 127/02)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Gattinara, T. Lilamand en D. Milanowska, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato), Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: L. Aguilera Ruiz en A. Gavela Llopis, gemachtigden)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Europese Commissie wordt, behalve in haar eigen kosten, ook verwezen in de kosten van de Italiaanse Republiek.
- 3) Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 28 van 25.1.2021.

Arrest van het Hof (Eerste kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Italiaanse Republiek, Koninkrijk Spanje

(Zaak C-635/20 P) ⁽¹⁾

[Hogere voorziening – Regeling van het taalgebruik – Aankondiging van algemene vergelijkende onderzoeken voor de aanwerving van administrateurs die onderzoekers- en onderzoeksteamleiderswerkzaamheden moeten verrichten – Talenkennis – Beperking van de keuze van de tweede taal van de vergelijkende onderzoeken tot het Duits, het Engels en het Frans – Taal waarin wordt gecommuniceerd met het Europees Bureau voor personeelsselectie (EPSO) – Verordening nr. 1 – Statuut van de ambtenaren – Artikel 1 quinquies, lid 1 – Verschil in behandeling op grond van taal – Rechtvaardiging – Dienstbelang – Vereiste om “onmiddellijk operationele” administrateurs aan te werven – Rechterlijke toetsing – Verlangde bewijsniveau]

(2023/C 127/03)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: G. Gattinara, T. Lilamand, D. Milanowska en N. Ruiz García, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: L. Aguilera Ruiz en A. Gavela Llopis, gemachtigden), Italiaanse Republiek (vertegenwoordigers: G. Palmieri, gemachtigde, bijgestaan door P. Gentili, avvocato dello Stato)

Dictum

- 1) De hogere voorziening wordt afgewezen.
- 2) De Europese Commissie wordt, behalve in haar eigen kosten, ook verwezen in de kosten van het Koninkrijk Spanje en de Italiaanse Republiek.

⁽¹⁾ PB C 28 van 25.1.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 [verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) — Verenigd Koninkrijk] — Gallaher Limited/The Commissioners for Her Majesty’s Revenue & Customs

(Zaak C-707/20 ⁽¹⁾, Gallaher)

(Prejudiciële verwijzing – Directe belastingen – Vennootschapsbelasting – Artikelen 49, 63 en 64 VWEU – Vrijheid van vestiging – Vrij verkeer van kapitaal – Overdracht van activa binnen een groep vennootschappen – Vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat waarvan de moedermaatschappij haar fiscale woonplaats in een andere lidstaat heeft en waarvan de zustervennootschap haar fiscale woonplaats in een derde land heeft – Overdracht van intellectuele-eigendomsrechten van de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat aan de zustervennootschap met fiscale woonplaats in een derde land – Overdracht door de vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat van aandelen in een van haar dochterondernemingen aan haar moedermaatschappij met fiscale woonplaats in een andere lidstaat – Tegenprestatie gelijk aan de marktwaarde van de overgedragen activa – Belastingvrijstelling of belastingheffing naargelang de staat waar de ontvangende vennootschap is gevestigd)

(2023/C 127/04)

Procestaal: Engels

Verwijzende rechter

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Gallaher Limited

Verwerende partij: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Dictum

- 1) Artikel 63 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling die alleen van toepassing is op groepen van vennootschappen niet binnen de werkingssfeer van dat artikel valt.
- 2) Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een nationale wettelijke regeling waarbij een onmiddellijke belasting wordt geheven over een overdracht van activa door een vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat aan een zustervenootschap met fiscale woonplaats in een derde land die in deze lidstaat geen bedrijf uitoefent door middel van een vaste inrichting, wanneer beide vennootschappen 100 %-dochterondernemingen zijn van een gemeenschappelijke moedermaatschappij met fiscale woonplaats in een andere lidstaat, geen beperking van de vrijheid van vestiging in de zin van artikel 49 VWEU van de moedermaatschappij vormt in omstandigheden waarin een dergelijke overdracht belastingneutraal zou zijn indien de zustervenootschap eveneens haar fiscale woonplaats in de eerste lidstaat had of daar een bedrijf uitoefende door middel van een vaste inrichting.
- 3) Artikel 49 VWEU moet aldus worden uitgelegd dat een beperking van het recht op vrije vestiging ten gevolge van een verschil in behandeling dat tussen nationale en grensoverschrijdende overdrachten van activa onder bezwarende titel binnen een groep ondernemingen wordt gemaakt op grond van een nationale wettelijke regeling waarbij een onmiddellijke belasting wordt geheven over een overdracht van activa door een vennootschap met fiscale woonplaats in een lidstaat, in beginsel kan worden gerechtvaardigd door de noodzaak om een evenwichtige verdeling van de heffingsbevoegdheid tussen de lidstaten te handhaven, zonder dat het noodzakelijk is om te voorzien in de mogelijkheid van uitstel van belastingbetaling teneinde de evenredigheid van die beperking te waarborgen, wanneer de betrokken belastingplichtige als tegenprestatie voor de overdracht van de activa opbrengsten heeft gerealiseerd die volledig overeenstemmen met de marktwaarde van die activa.

(¹) PB C 110 van 29.3.2021.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Juzgado de lo Mercantil n° 3 de Valencia — Spanje) — Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio/Daimler AG

(Zaak C-312/21 (¹), Tráficos Manuel Ferrer)

[Prejudiciële verwijzing – Mededinging – Vergoeding van schade die is veroorzaakt door een bij artikel 101, lid 1, VWEU verboden gedraging – Besluit van de Commissie tot vaststelling van het bestaan van heimelijke afspraken met betrekking tot prijsstelling en brutoprijsverhogingen van vrachtwagens in de Europese Economische Ruimte (EER) – Nationale regel van burgerlijk procesrecht die bepaalt dat in geval van gedeeltelijke toewijzing van het verzoek, beide partijen, behoudens misbruik, de kosten dragen – Procedurele autonomie van de lidstaten – Doeltreffendheidsbeginsel en gelijkwaardigheidsbeginsel – Richtlijn 2014/104/EU – Doelstellingen en algemeen evenwicht – Artikel 3 – Recht op volledige vergoeding van geleden schade – Artikel 11, lid 1 – Hoofdelijke aansprakelijkheid van de plegers van een inbreuk op het mededingsrecht – Artikel 17, lid 1 – Mogelijkheid voor een nationale rechterlijke instantie om de schade te ramen – Voorwaarden – Praktische onmogelijkheid of buitensporige moeilijkheid om de schade te begroten – Artikel 22 – Toepassing in de tijd]

(2023/C 127/05)

Procestaal: Spaans

Verwijzende rechter

Juzgado de lo Mercantil n°3 de Valencia

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Tráficos Manuel Ferrer S.L., Ignacio

Verwerende partij: Daimler AG

Dictum

- 1) Artikel 101 VWEU en artikel 3, leden 1 en 2, van richtlijn 2014/104/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich niet verzetten tegen een nationale regel van burgerlijk procesrecht op grond waarvan in geval van gedeeltelijke toewijzing van een vordering elke partij, behoudens misbruik, haar eigen kosten en de helft van de gemeenschappelijke kosten draagt.

- 2) Artikel 17, lid 1, van richtlijn 2014/104

moet aldus worden uitgelegd dat

noch de omstandigheid dat de verwerende partij bij een binnen de werkingssfeer van deze richtlijn vallende vordering aan de verzoekende partij de gegevens ter beschikking heeft gesteld waarop zij zich heeft gebaseerd om het deskundigenverslag van de verzoekende partij te weerleggen, noch het feit dat de verzoekende partij haar vordering heeft gericht tot slechts een van de plegers van een inbreuk op artikel 101 VWEU, op zich relevant is voor de beoordeling of het de nationale rechter is toegestaan om de geleden schade te ramen, aangezien een dergelijke raming veronderstelt, ten eerste, dat het bestaan van deze schade vaststaat en, ten tweede, dat het praktisch onmogelijk of buitensporig moeilijk is om die schade nauwkeurig te begroten, hetgeen impliceert dat alle tot een dergelijke vaststelling leidende factoren in aanmerking worden genomen, met name het feit dat de ondernomen stappen, zoals het in artikel 5 van voornoemde richtlijn bedoelde verzoek om overlegging van bewijsmateriaal, zonder resultaat zijn gebleven.

(¹) PB C 382 van 20.9.2021.

Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Varhoven administrativen sad — Bulgarije) — PV / Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

(Zaak C-343/21 (¹), Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”)

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk landbouwbeleid – Steunmaatregelen voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling – Agromilieubetalingen – Verordening (EG) nr. 1974/2006 – Onmogelijkheid voor de begunstigden om aangegane verbintenissen te blijven nakomen – Begrippen “herverkaveling” en “ruilverkaveling” – Ontbreken van de nodige maatregelen om ervoor te zorgen dat de verplichtingen van de begunstigde aan de nieuwe bedrijfssituatie worden aangepast – Verordening (EG) nr. 1122/2009 – Begrip “overmacht en uitzonderlijke omstandigheden”]

(2023/C 127/06)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Varhoven administrativen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: PV

Verwerende partij: Zamestnik izpalnitelen direktor na Darzhaven fond “Zemedelie”

Dictum

- 1) Artikel 45, lid 4, van verordening (EG) nr. 1974/2006 van de Commissie van 15 december 2006 tot vaststelling van uitvoeringsbepalingen van verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Raad inzake steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo)

moet aldus worden uitgelegd dat

deze bepaling van toepassing is wanneer een landbouwer een aangegane agromilieuverbintenis in het laatste jaar van de looptijd ervan niet kan blijven nakomen en deze onmogelijkheid rechtstreeks voortvloeit uit een door een bevoegde autoriteit genomen of goedgekeurde maatregel bestaande in herverkaveling of ruilverkaveling die gevolgen heeft voor de structuur van het landbouwbedrijf waarop die verbintenis betrekking heeft. Deze bepaling is echter niet van toepassing wanneer die onmogelijkheid voortvloeit uit het feit dat het recht om een deel van de oppervlakte van dat bedrijf tijdens de looptijd van die verbintenis te gebruiken, is weggefallen.

- 2) Artikel 45, lid 4, van verordening nr. 1974/2006

moet aldus worden uitgelegd dat

het feit dat een lidstaat niet de nodige maatregelen heeft genomen om ervoor te zorgen dat de agromilieuverbintenis van een begunstigde wordt aangepast aan de nieuwe situatie van zijn landbouwbedrijf als gevolg van een herverkaveling of ruilverkaveling in de zin van deze bepaling, eraan in de weg staat dat van deze begunstigde terugbetaling wordt verlangd van de middelen die hij heeft ontvangen voor de periode waarin deze verbintenis is nagekomen.

- 3) Artikel 31 van verordening (EG) nr. 73/2009 van de Raad van 19 januari 2009 tot vaststelling van gemeenschappelijke voorschriften voor regelingen inzake rechtstreekse steunverlening aan landbouwers in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid en tot vaststelling van bepaalde steunregelingen voor landbouwers, tot wijziging van verordeningen (EG) nr. 1290/2005, (EG) nr. 247/2006, (EG) nr. 378/2007 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1782/2003,

moet aldus worden uitgelegd dat

de omstandigheid dat een begunstigde een agromilieuverbintenis niet kan blijven nakomen wegens het ontbreken van overeenkomsten met andere eigenaren of exploitanten van landbouwgrond over het gebruik van deze grond, in beginsel weliswaar een geval van overmacht kan vormen, maar dat dit alleen het geval is indien deze onmogelijkheid terug te voeren is op abnormale en onvoorzienbare omstandigheden die zich buiten toedoen van de begunstigde hebben voorgedaan en waarvan de gevolgen in weerwil van alle mogelijke voorzorgen niet hadden kunnen worden vermeden. Het staat aan de verwijzende rechter om na te gaan of dat het geval is.

(¹) PB C 320 van 9.8.2021.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Spetsializiran nakazatelen sad — Bulgarije) — HYA, IP, DD, ZI, SS

[Zaak C-349/21 (¹) HYA e.a. (Motivering van machtigingen tot het aftappen van telefoongesprekken)]

(Prejudiciële verwijzing – Telecommunicatiesector – Verwerking van persoonsgegevens en bescherming van de persoonlijke levenssfeer – Richtlijn 2002/58/EG – Artikel 15, lid 1 – Beperking van de vertrouwelijkheid van elektronische communicatie – Rechterlijke beslissing waarbij machtiging wordt verleend tot het onderscheppen, opnemen en opslaan van telefoongesprekken van personen die worden verdacht van het plegen van een ernstig, opzettelijk gepleegd strafbaar feit – Praktijk waarbij de beslissing wordt opgesteld volgens een vooraf opgestelde standaardtekst die geen geïndividualiseerde motivering bevat – Artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie – Motiveringsplicht)

(2023/C 127/07)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Spetsializiran nakazatelen sad

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: HYA, IP, DD, ZI, SS

In tegenwoordigheid van: Spetsializirana prokuratura

Dictum

Artikel 15, lid 1, van richtlijn 2002/58/EG van het Europees Parlement en de Raad van 12 juli 2002 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de sector elektronische communicatie (richtlijn betreffende privacy en elektronische communicatie), gelezen in het licht van artikel 47, tweede alinea, van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich niet verzet tegen een nationale praktijk waarin de rechterlijke beslissingen waarbij op een met redenen omkleed en gedetailleerd verzoek van de strafrechtelijke autoriteiten machtiging wordt verleend tot het gebruik van bijzondere inlichtingentechnieken, worden opgesteld volgens een vooraf opgestelde tekst die geen geïndividualiseerde motivering bevat, maar, naast de geldigheidsduur van die machtiging, louter vermelden dat is voldaan aan de voorschriften van de wetgeving waarnaar die beslissingen verwijzen, mits de precieze redenen waarom de bevoegde rechter heeft geoordeeld dat in het licht van de feitelijke en juridische elementen die het betrokken geval kenmerken aan de wettelijke vereisten was voldaan, gemakkelijk en ondubbelzinnig kunnen worden afgeleid uit een kruislingse lezing van de beslissing en het verzoek tot machtiging, dat na de verlening van de machtiging toegankelijk moet worden gemaakt voor de persoon tegen wie het gebruik van bijzondere inlichtingentechnieken is toegestaan.

(¹) PB C 338 van 23.8.2021.

Arrest van het Hof (Vierde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door de Lietuvos Aukščiausiasis Teismas — Litouwen) — Procedure ingesteld door Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

(Zaak C-393/21 (¹), Lufthansa Technik AERO Alzey)

[Prejudiciële verwijzing – Justitiële samenwerking in burgerlijke en handelszaken – Verordening (EG) nr. 805/2004 – Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen – Artikel 23, onder c) – Opschorting van de tenuitvoerlegging van een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing – Buitengewone omstandigheden – Begrip]

(2023/C 127/08)

Procestaal: Litouws

Verwijzende rechter

Lietuvos Aukščiausiasis Teismas

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Lufthansa Technik AERO Alzey GmbH

In tegenwoordigheid van: Arik Air Limited, Asset Management Corporation of Nigeria (AMCON), antstolis Marekas Petrovskis

Dictum

- 1) Artikel 23, onder c), van verordening (EG) nr. 805/2004 van het Europees Parlement en de Raad van 21 april 2004 tot invoering van een Europese executoriale titel voor niet-betwiste schuldvorderingen

moet aldus worden uitgelegd dat

het daarin gebezigde begrip “buitengewone omstandigheden” ziet op een situatie waarin de voortzetting van de procedure voor de tenuitvoerlegging van een als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing de schuldenaar die in de lidstaat van oorsprong een rechtsmiddel tegen die beslissing heeft ingesteld dan wel een verzoek tot rectificatie of intrekking van het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel heeft ingediend, zou blootstellen aan een reëel risico op bijzonder ernstige schade die niet of bijzonder moeilijk zou kunnen worden hersteld ingeval die beslissing werd vernietigd dan wel het bewijs van waarmerking werd gerectificeerd of ingetrokken. Dit begrip verwijst niet naar omstandigheden die verband houden met de gerechtelijke procedure die in de lidstaat van oorsprong wordt gevoerd tegen de als Europese executoriale titel gewaarmerkte beslissing of tegen het bewijs van waarmerking als Europese executoriale titel.

2) Artikel 23 van verordening nr. 805/2004

moet aldus worden uitgelegd dat

het de gelijktijdige toepassing van de in de punten a) en b) bedoelde maatregelen van beperking en zekerheidstelling toestaat, maar niet de gelijktijdige toepassing van een van deze twee maatregelen met de in punt c) bedoelde maatregel van opschorting van de tenuitvoerleggingsprocedure.

3) Artikel 6, lid 2, van verordening nr. 805/2004, gelezen in samenhang met artikel 11,

moet aldus worden uitgelegd dat

wanneer de uitvoerbaarheid van een als Europese executorialie titel gewaarmerkte beslissing is opgeschort in de lidstaat van oorsprong en het in dat artikel 6, lid 2, bedoelde bewijs is overgelegd aan het gerecht van de lidstaat van tenuitvoerlegging, dit gerecht verplicht is om op basis van die beslissing de in laatstgenoemde lidstaat ingeleide tenuitvoerleggingsprocedure op te schorten.

⁽¹⁾ PB C 368 van 13.9.2021.

Arrest van het Hof (Vijfde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Bundesgerichtshof — Duitsland) — Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG / Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

(Zaak C-472/21 ⁽¹⁾, Monz Handelsgesellschaft International)

(Prejudiciële verwijzing – Intellectuele eigendom – Model – Richtlijn 98/71/EG – Artikel 3, leden 3 en 4 – Beschermingsvoorwaarden voor een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel – Begrippen “zichtbaarheid” en “normaal gebruik” – Zichtbaarheid van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel bij normaal gebruik van dat voortbrengsel door de eindgebruiker)

(2023/C 127/09)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Bundesgerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Monz Handelsgesellschaft International mbH & Co. KG

Verwerende partij: Büchel GmbH & Co. Fahrzeugtechnik KG

Dictum

Artikel 3, leden 3 en 4, van richtlijn 98/71/EG van het Europees Parlement en de Raad van 13 oktober 1998 inzake de rechtsbescherming van modellen

moet aldus worden uitgelegd dat

het vereiste van “zichtbaarheid” waaraan krachtens deze bepaling dient te zijn voldaan opdat een model dat is toegepast op of verwerkt in een voortbrengsel dat een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel vormt, modelbescherming kan genieten, moet worden beoordeeld in het licht van een situatie van normaal gebruik van dit samengestelde voortbrengsel, in die zin dat het betrokken onderdeel na de verwerking ervan in dat voortbrengsel zichtbaar blijft bij een dergelijk gebruik. Daartoe moet de zichtbaarheid van een onderdeel van een samengesteld voortbrengsel bij “normaal gebruik” van dat voortbrengsel door de eindgebruiker worden beoordeeld uit het oogpunt van die gebruiker en uit dat van een externe waarnemer, met dien verstande dat dit normale gebruik de handelingen moet omvatten die worden verricht bij het hoofdgebruik van een samengesteld voortbrengsel alsmede de handelingen die gewoonlijk door de eindgebruiker in het kader van een dergelijk gebruik moeten worden verricht, met uitzondering van onderhoud, service en reparatie.

⁽¹⁾ PB C 471 van 22.11.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel Cluj — Roemenië) — ASA / DGRFP Cluj

(Zaak C-519/21 ⁽¹⁾, DGRFP Cluj)

[Prejudiciële verwijzing – Gemeenschappelijk stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (btw) – Richtlijn 2006/112/EG – Bouw van een onroerendgoedcomplex door een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid – Samenwerkingsovereenkomst – Verkoop van de appartementen van dat onroerendgoedcomplex door bepaalde leden van het samenwerkingsverband – Bepaling van de tot voldoening van de btw gehouden belastingplichtige – Beginsel van fiscale neutraliteit – Recht op btw-af trek]

(2023/C 127/10)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel Cluj

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: ASA

Verwerende partij: DGRFP Cluj

In tegenwoordigheid van: BP, MB

Dictum

- 1) De artikelen 9 en 11 van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde

moeten aldus worden uitgelegd dat

de partijen bij een overeenkomst tot oprichting van een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid die niet vóór aanvang van de betrokken activiteit bij de bevoegde belastingautoriteit is geregistreerd, niet samen met de belastingplichtige die tot voldoening van de btw over de belastbare handeling is gehouden als “belastingplichtigen” kunnen worden beschouwd.

- 2) Richtlijn 2006/112 en de beginselen van evenredigheid en fiscale neutraliteit

moeten aldus worden uitgelegd dat

aan een belastingplichtige die niet beschikt over een op zijn naam uitgereikte factuur niet het recht hoeft te worden toegekend om de voorbelasting in aftrek te brengen die door een andere partij bij een samenwerkingsverband zonder rechtspersoonlijkheid is voldaan met het oog op de uitoefening van de economische activiteit van dat samenwerkingsverband, zelfs indien de belastingplichtige voor deze activiteit btw-plichtig is, wanneer er geen objectieve bewijzen zijn dat de in het hoofdgeding aan de orde zijnde goederen en diensten hem in een eerder stadium daadwerkelijk door belastingplichtigen zijn geleverd c.q. verleend ten behoeve van zijn eigen aan belasting over de toegevoegde waarde onderworpen handelingen.

⁽¹⁾ PB C 513 van 20.12.2021.

Arrest van het Hof (Tweede kamer) van 16 februari 2023 (verzoeken om een prejudiciële beslissing ingediend door de Curte de Apel București — Roemenië) — IG / Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), en Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București / IM (C-525/21)

(Gevoegde zaken C-524/21 en C-525/21 ⁽¹⁾, Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov e.a.)

(Prejudiciële verwijzing – Sociaal beleid – Bescherming van werknemers bij insolventie van de werkgever – Richtlijn 2008/94/EG – Honorering door waarborgfondsen van loonaanspraken van werknemers – Beperking van de betalingsverplichting van de waarborgfondsen tot loonaanspraken die betrekking hebben op de periode van drie maanden vóór of na de datum van opening van de insolventieprocedure – Toepassing van een verjaringstermijn – Terugvordering van onverschuldigd verrichte betalingen door het waarborgfonds – Voorwaarden)

(2023/C 127/11)

Procestaal: Roemeens

Verwijzende rechter

Curtea de Apel București

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: IG (C-524/21), Agenția Municipală pentru Ocuparea Forței de Muncă București (C-525/21)

Verwerende partijen: Agenția Județeană de Ocupare a Forței de Muncă Ilfov (C-524/21), IM (C-525/21)

Dictum

- 1) Artikel 1, lid 1, en artikel 2, lid 1, van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling die bepaalt dat voor de vaststelling van de periode waarover een waarborgfonds de onvervulde loonaanspraken van werknemers honoreert, als referentiedatum wordt uitgegaan van de datum waarop de insolventieprocedure van de werkgever van deze werknemers wordt geopend.

- 2) Artikel 3, tweede alinea, en artikel 4, lid 2, van richtlijn 2008/94

moeten aldus worden uitgelegd dat

zij zich niet verzetten tegen een nationale regeling die de uitbetaling door een waarborgfonds van onvervulde loonaanspraken van werknemers beperkt tot een periode van drie maanden binnen een referentieperiode die zich uitstrekt over de drie maanden die onmiddellijk voorafgaan aan, en de drie maanden die onmiddellijk volgen op de datum waarop de collectieve insolventieprocedure van de werkgever van deze werknemers wordt geopend.

- 3) Artikel 12, onder a), van richtlijn 2008/94

moet aldus worden uitgelegd dat

door een lidstaat vastgestelde regels die bepalen dat de bedragen die, zonder enig optreden of nalaten dat aan de betrokken werknemer kan worden toegerekend, uit hoofde van onvervulde loonaanspraken aan een werknemer zijn uitbetaald na het verstrijken van de algemene verjaringstermijn, bij die werknemer worden teruggevorderd door een waarborgfonds, geen nodige maatregelen met het oog op het voorkomen van misbruiken in de zin van deze bepaling kunnen vormen.

4) Richtlijn 2008/94, gelezen in het licht van het gelijkwaardigheidsbeginsel en het doeltreffendheidsbeginsel,

moet aldus worden uitgelegd dat

zij zich verzet tegen de toepassing van een belastingregeling van een lidstaat met het oog op de terugvordering, vermeerderd met rente en een boete wegens vertraging, bij werknemers van bedragen die onverschuldigd door een waarborgfonds zijn uitbetaald uit hoofde van onvervulde loonaanspraken van werknemers over perioden die niet binnen de in de nationale regeling van die lidstaat voorziene periode vallen en in de eerste en de tweede vraag zijn bedoeld, of van bedragen die na de algemene verjaringstermijn zijn opgeëist wanneer:

- de in deze nationale regeling neergelegde voorwaarden voor terugvordering voor de werknemers ongunstiger zijn dan de voorwaarden voor terugvordering van uitkeringen die verschuldigd zijn op grond van nationale bepalingen die tot het socialebeschermingsrecht behoren, of
- de toepassing van de betrokken nationale regeling het voor de betrokken werknemers onmogelijk of uiterst moeilijk maakt om bij het waarborgfonds een aanvraag in te dienen voor uitbetaling van bedragen die verschuldigd zijn uit hoofde van onvervulde loonaanspraken, dan wel de in die nationale regeling voorziene betaling van rente en een boete wegens vertraging afbreuk doet aan de bescherming die zowel door richtlijn 2008/94 als door nationale bepalingen ter uitvoering van die richtlijn aan de werknemers is verleend en met name afbreuk doet aan het minimumniveau van bescherming waarin overeenkomstig artikel 4, lid 2, van deze richtlijn is voorzien.

(¹) PB C 513 van 20.12.2021.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 16 februari 2023 — Europese Commissie / Helleense Republiek

(Zaak C-633/21) (¹)

(Niet-nakoming – Milieu – Richtlijn 2008/50/EG – Luchtkwaliteit – Artikel 13, lid 1, en bijlage XI – Stelselmatische en voortdurende overschrijding van de voorgeschreven jaargrenswaarde van stikstofdioxide (NO₂) in de agglomeratie Athene – Artikel 23, lid 1 – Bijlage XV – “Zo kort mogelijke” periode van overschrijding – Passende maatregelen)

(2023/C 127/12)

Procestaal: Grieks

Partijen

Verzoekende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: M. Konstantinidis en M. Noll-Ehlers, gemachtigden)

Verwerende partij: Helleense Republiek (vertegenwoordiger: E. Skandalou, gemachtigde)

Dictum

1) De Helleense Republiek,

- is de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 13 van richtlijn 2008/50/EG van het Europees Parlement en de Raad van 21 mei 2008 betreffende de luchtkwaliteit en schonere lucht voor Europa, juncto bijlage XI bij deze richtlijn, door de voorgeschreven jaargrenswaarde van stikstofdioxide, van 2010 tot en met 2020, in de agglomeratie EL 0003 Athene, stelselmatisch en voortdurend te overschrijden, en
- is de verplichtingen niet nagekomen die op haar rusten krachtens artikel 23, lid 1, van richtlijn 2008/50/EG, juncto bijlage XV bij deze richtlijn, in het bijzonder de verplichting om ervoor te zorgen dat de luchtkwaliteitsplannen passende maatregelen bevatten om de periode van overschrijding van de grenswaarden zo kort mogelijk te houden, doordat zij vanaf 11 juni 2010 heeft nagelaten in die agglomeratie passende maatregelen te nemen om ervoor te zorgen dat de voorgeschreven jaargrenswaarden van NO₂ werden nageleefd.

2) De Helleense Republiek wordt verwezen in de kosten.

(¹) PB C 513 van 20.12.2021.

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Supremo Tribunal de Justiça — Portugal) — Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A. / 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

(Zaak C-675/21 ⁽¹⁾, Strong Charon)

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Overgang van ondernemingen – Behoud van de rechten van de werknemers – Richtlijn 2001/23/EG – Werkingssfeer – Weigering van de verkrijger om de overgang van de arbeidsovereenkomst te erkennen – Begrip “overgang” – Begrip “economische eenheid” – Geen contractuele band tussen de vervreemder en de verkrijger)

(2023/C 127/13)

Procestaal: Portugees

Verwijzende rechter

Supremo Tribunal de Justiça

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Strong Charon, Soluções de Segurança, S.A.

Verwerende partijen: 2045-Empresa de Segurança, S.A., FL

Dictum

- 1) Richtlijn 2001/23/EG van de Raad van 12 maart 2001 inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der lidstaten betreffende het behoud van de rechten van de werknemers bij overgang van ondernemingen, vestigingen of onderdelen van ondernemingen of vestigingen moet aldus worden uitgelegd dat het ontbreken van een contractuele band tussen de verkrijger en de vervreemder van een onderneming, vestiging of een onderdeel van een onderneming of vestiging niet relevant is om vast te stellen of er sprake is van een overgang in de zin van deze richtlijn.
- 2) Artikel 1, lid 1, van richtlijn 2001/23 moet aldus worden uitgelegd dat die richtlijn niet van toepassing is op de situatie waarin een klant, aan wie een dienstverlener een uit een aantal werknemers samengesteld team ter beschikking had gesteld, besluit die dienstverlener te vervangen door een andere om dezelfde diensten te verrichten, waarbij de nieuwe dienstverlener slechts een beperkt aantal werknemers van het oude team overneemt, zonder dat deze werknemers over de specifieke deskundigheid en kennis beschikken die vereist is voor de dienstverlening aan die klant, en voorts niet de nodige materiële of immateriële activa overneemt voor de continuïteit van de dienstverlening.

⁽¹⁾ PB C 148 van 4.4.2022

Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Oberste Gerichtshof — Oostenrijk) — IEF Service GmbH / HB

(Zaak C-710/21 ⁽¹⁾, IEF Service)

(Prejudiciële verwijzing – Sociale politiek – Bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever – Richtlijn 2008/94/EG – Artikel 9, lid 1 – Onderneming die haar zetel in een lidstaat heeft en haar diensten in een andere lidstaat aanbiedt – In die andere lidstaat wonende werknemer – Werkzaamheden die zijn verricht in de lidstaat waar zijn werkgever zijn zetel heeft en, om de andere week, in de lidstaat waar hij woont – Vaststelling van de lidstaat waarvan het waarborgfonds bevoegd is om onvervulde loonaanspraken te honoreren)

(2023/C 127/14)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberster Gerichtshof

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: IEF Service GmbH

Verwerende partij: HB

Dictum

Artikel 9, lid 1, van richtlijn 2008/94/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende de bescherming van de werknemers bij insolventie van de werkgever

moet aldus worden uitgelegd dat

er voor de vaststelling van de lidstaat waarvan het waarborgfonds bevoegd is om onvervulde aanspraken van werknemers te honoreren, van moet worden uitgegaan dat de werkgever die in staat van insolventie verkeert, niet in de zin van deze bepaling activiteiten verricht op het grondgebied van ten minste twee lidstaten wanneer de arbeidsovereenkomst van de betrokken werknemer bepaalt dat het centrum van belangen van zijn werkzaamheden en de plaats waar hij zijn arbeid gewoonlijk verricht zich bevinden in de lidstaat waar de werkgever zijn zetel heeft, maar die werknemer voor een gelijk deel van zijn arbeidstijd zijn werkzaamheden op afstand verricht vanuit een andere lidstaat en aldaar zijn hoofdverblijfplaats heeft.

⁽¹⁾ PB C 165 van 19.4.2022.

Arrest van het Hof (Tiende kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Rechtbank Den Haag, zittingsplaats Zwolle — Nederland) — L.G./Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

[Zaak C-745/21 ⁽¹⁾, Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid (Ongeboren kind op het moment van de asielaanvraag)]

[Prejudiciële verwijzing – Asielbeleid – Verordening (EU) nr. 604/2013 – Criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming – Artikel 6, lid 1 – Belang van het kind – Artikel 16, lid 1 – Afhankelijke persoon – Artikel 17, lid 1 – Discretionaire bepaling – Tenuitvoerlegging door een lidstaat – Derdelander die zwanger was op het moment van indiening van het verzoek om internationale bescherming – Huwelijk – Echtgenoot die in de betrokken lidstaat internationale bescherming geniet – Besluit om het verzoek niet te behandelen en om de verzoeker over te dragen aan een andere lidstaat die wordt geacht voor dat verzoek verantwoordelijk te zijn]

(2023/C 127/15)

Procestaal: Nederlands

Verwijzende rechter

Rechtbank Den Haag zittingsplaats Zwolle

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: L.G.

Verwerende partij: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Dictum

- 1) Artikel 16, lid 1, van verordening (EU) nr. 604/2013 van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 tot vaststelling van de criteria en instrumenten om te bepalen welke lidstaat verantwoordelijk is voor de behandeling van een verzoek om internationale bescherming dat door een onderdaan van een derde land of een staatloze bij een van de lidstaten wordt ingediend

moet aldus worden uitgelegd dat

het niet van toepassing is wanneer er sprake is van een afhankelijkheidsrelatie tussen hetzij een persoon die om internationale bescherming verzoekt en zijn echtgenoot, die wettig verblijft in de lidstaat waarin het verzoek om een dergelijke bescherming is ingediend, hetzij het ongeboren kind van de aanvrager en deze echtgenoot, die tevens de vader van dat kind is.

- 2) Artikel 17, lid 1, van verordening nr. 604/2013

moet aldus worden uitgelegd dat

het er niet aan in de weg staat dat de wetgeving van een lidstaat de bevoegde nationale autoriteiten louter op grond van het belang van het kind verplicht om een verzoek om internationale bescherming van een derdelander te behandelen ingeval zij ten tijde van de indiening van haar verzoek zwanger was, ook al wordt op grond van de criteria in de artikelen 7 tot en met 15 een andere lidstaat als verantwoordelijk voor dat verzoek aangewezen.

⁽¹⁾ PB C 138 van 28.3.2022.

Arrest van het Hof (Derde kamer) van 16 februari 2023 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Sąd Apelacyjny w Warszawie — Polen) — T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

[Zaak C-638/22 PPU ⁽¹⁾, Rzecznik Praw Dziecka e.a. (opschorting van het terugkeerbesluit)]

[Prejudiciële verwijzing – Prejudiciële spoedprocedure – Ruimte van vrijheid, veiligheid en recht – Justitiële samenwerking in burgerlijke zaken – Bevoegdheid, erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake ouderlijke verantwoordelijkheid – Internationale kinderontvoering – Haags Verdrag van 1980 – Verordening (EG) nr. 2201/2003 – Artikel 11 – Verzoek om terugkeer van het kind – Definitieve beslissing waarbij de terugkeer van het kind wordt gelast – Wettelijke regeling van een lidstaat die voorziet in schorsing van rechtswege van de tenuitvoerlegging van deze beslissing wanneer bepaalde nationale autoriteiten hiertoe een verzoek indienen]

(2023/C 127/16)

Procestaal: Pools

Verwijzende rechter

Sąd Apelacyjny w Warszawie

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: T.C., Rzecznik Praw Dziecka, Prokurator Generalny

In tegenwoordigheid van: M.C., Prokurator Prokuratury Okręgowej we Wrocławiu

Dictum

Artikel 11, lid 3, van verordening (EG) nr. 2201/2003 van de Raad van 27 november 2003 betreffende de bevoegdheid en de erkenning en tenuitvoerlegging van beslissingen in huwelijkszaken en inzake de ouderlijke verantwoordelijkheid, en tot intrekking van verordening (EG) nr. 1347/2000, gelezen tegen de achtergrond van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie,

moet aldus worden uitgelegd dat

het zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling op grond waarvan autoriteiten die geen rechterlijke instanties zijn, de tenuitvoerlegging van een terugkeerbeslissing die op grond van het op 25 oktober 1980 te 's-Gravenhage gesloten Verdrag betreffende de burgerrechtelijke aspecten van internationale ontvoering van kinderen is genomen, gedurende een periode van ten minste twee maanden van rechtswege kunnen laten schorsen, zonder dat zij hun verzoek tot schorsing hoeven te motiveren.

(¹) PB C 482 van 19.12.2022.

Hogere voorziening ingesteld op 6 september 2022 door Gabriel Pombo da Silva tegen de beschikking van het Gerecht (Vierde kamer) van 27 juni 2022 in zaak T-292/22, Pombo da Silva/Commissie

(Zaak C-586/22 P)

(2023/C 127/17)

Procestaal: Spaans

Partijen

Rekwirant: Gabriel Pombo da Silva (vertegenwoordiger: M. Chao Dobarro, abogado)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Bij beschikking van 17 februari 2023 heeft het Hof (Achtste kamer) de hogere voorziening kennelijk ongegrond verklaard en rekwirant verwezen in zijn eigen kosten.

Hogere voorziening ingesteld op 15 november 2022 door Okan Balaban tegen het arrest van het Gerecht (Derde kamer) van 14 september 2022 in zaak T-705/21, Okan Balaban/Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

(Zaak C-702/22 P)

(2023/C 127/18)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirant: Okan Balaban (vertegenwoordiger: T. Schaaf, Rechtsanwalt)

Andere partij in de procedure: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie

Bij beschikking van 1 februari 2023 heeft het Hof van Justitie van de Europese Unie (Kamer voor de toelating van hogere voorzieningen) de hogere voorziening niet toegelaten en rekwirant verwezen in zijn eigen kosten.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administrativen sad Varna (Bulgarije) op 30 december 2022 — “Solvay Sodi” AD / Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

(Zaak C-784/22)

(2023/C 127/19)

Procestaal: Bulgaars

Verwijzende rechter

Administrativen sad Varna

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: “Solvay Sodi” AD

Verwerende partij: Zamestnik-predsedatel na Darzhavna agentsia “Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi”

Prejudiciële vragen

- 1) Moet in een geval als dat in het hoofdgeding, waarin een lidstaat ter voldoening van zijn verplichting uit hoofde van artikel 3 van richtlijn 2009/119 ⁽¹⁾ ervoor kiest om elke marktdeelnemer te verplichten voorraden aan te houden, het begrip “marktdeelnemer” in artikel 8 van richtlijn 2009/119 aldus worden uitgelegd dat het ook betrekking heeft op een ingezeten vennootschap die in het voorafgaande kalenderjaar een van de in hoofdstuk 3.4 van bijlage A bij verordening (EG) nr. 1099/2008 ⁽²⁾ genoemde energieproducten (in casu petroleumcokes) op het grondgebied van de lidstaat heeft ingevoerd, wanneer zij dat energieproduct uitsluitend als brandstof en niet als grondstof ter vervaardiging van aardolieproducten gebruikt of op de markt voor aardolie en aardolieproducten te koop aanbiedt?
- 2) Welke omstandigheden moet een lidstaat in zijn wetgeving in aanmerking nemen bij de vaststelling dat een persoon de hoedanigheid heeft van “marktdeelnemer” die verplicht is om voorraden aan te houden? Moet de lidstaat bij de vaststelling van de hoedanigheid van “marktdeelnemer” in de zin van artikel 8 van richtlijn 2009/119 met name rekening houden met de economische activiteit van een vennootschap, in die zin dat die activiteit de invoer van, de handel in of het gebruik van het betrokken aardolieproduct moet omvatten om de vennootschap te kunnen verplichten veiligheidsvoorraden van dat product aan te houden?
- 3) Mag een lidstaat in een geval als dat in het hoofdgeding — waarin hij de soorten aardolieproducten waarvan voorraden moeten worden aangelegd en die moeten worden aangehouden, vervangen, gebruikt, aangevuld en geïnspecteerd, bij een wettelijke bepaling [artikel 2, lid 1, van de Zakon za zapasite ot neft i neftoprodukti (wet betreffende de voorraden aan aardolie en aardolieproducten; hierna: “ZZNN”)] uitdrukkelijk beperkt tot de volgende vier categorieën: 1) motorbenzine, 2) gasoliën, reactiemotorbrandstof van het kerosinetype en dieselbrandstof, 3) zware stookolie, 4) vloeibaar gemaakt aardoliegas — bij de vaststelling van de groep marktdeelnemers die voorraden dienen aan te houden en bij de vaststelling van de omvang van de door die marktdeelnemers aan te houden voorraden, ook de importeurs van andere (alle andere) aardolieproducten als bedoeld in hoofdstuk 3.4 van bijlage A bij verordening (EG) nr. 1099/2008 in aanmerking nemen?
- 4) Is een nationale regeling op grond waarvan een marktdeelnemer — die een bepaald aardolieproduct (in casu zware stookolie), waarvan de lidstaat veiligheidsvoorraden wil aanhouden om aan zijn verplichting uit hoofde van artikel 3 van richtlijn 2009/119 te voldoen, noch invoert, noch koopt of verkoopt, noch ter verwerking of anderszins in de eigen productie-activiteit gebruikt — verplicht is om juist van dat aardolieproduct (zware stookolie) voorraden aan te leggen, waarbij hij ter voldoening aan zijn verplichting actief moet worden op een markt voor aardolieproducten (in casu zware stookolie) die niets vandoen heeft met zijn economische activiteit en voorraden moet aanleggen van producten die hij niet gebruikt en die hij niet inzet voor zijn activiteiten, verenigbaar met de in artikel 1 en de overwegingen 3, 17 en 33 genoemde doelstelling van richtlijn 2009/119, met artikel 20, lid 1, van deze richtlijn (waarin is bepaald dat de lidstaten ervoor moeten zorgen dat alle of een deel van hun veiligheidsvoorraden snel en op doeltreffende en transparante wijze in omloop kunnen worden gebracht) en met artikel 16 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie (“De vrijheid van ondernemerschap”)?
- 5) Is een nationale regeling als de onderhavige verenigbaar met het Unierechtelijke fundamentele beginsel van het vrije verkeer van goederen, in het bijzonder met de artikelen 30 en 34 VWEU, wanneer daarbij personen die andere energieproducten dan vloeibare brandstoffen (in casu petroleumcokes) op de Bulgaarse markt invoeren, worden verplicht om veiligheidsvoorraden aan te leggen en aan te houden van dergelijke aardolieproducten (vloeibare brandstoffen zoals stookolie/zware stookolie, benzine, gasolie/diesel) waarop hun economische activiteit geen betrekking heeft (die zij niet invoeren, verwerken of verhandelen), waarvoor zij geen opslagcapaciteit hebben en die zij ter voldoening aan hun opslagverplichtingen moeten lenen of aankopen bij andere particuliere marktdeelnemers binnen de aardolie-industrie, waardoor zij actief moeten worden op de markt voor aardolieproducten [?]
- 6) Wordt het evenredigheidsbeginsel geëerbiedigd, en wordt met name het noodzakelijke evenwicht tussen het algemeen belang en het particulier belang tot stand gebracht, wanneer een marktdeelnemer die het jegens hem aangewezen aardolieproduct (in casu zware stookolie) niet invoert, aankoopt, verkoopt, verwerkt of anderszins gebruikt voor zijn productie-activiteit, wordt verplicht om aanzienlijke veiligheidsvoorraden van dat aardolieproduct aan te leggen en aan te houden, waarvan de omvang het gemiddelde jaarlijkse verbruik van dat product (zware stookolie) in de lidstaat overschrijdt, en wanneer de marktdeelnemer ter voldoening aan die verplichting aanzienlijke uitgaven moet doen die zijn economische en financiële stabiliteit ondermijnen en waardoor hij een substantieel risico loopt van executieprocedures ten aanzien van zijn activa?

- 7) Is een nationale regeling als aan de orde in het hoofdgeding verenigbaar met artikel 1 junctis artikel 2, onder i) en j), artikel 3, lid 1, en artikel 20, leden 1, 3 en 5, van richtlijn 2009/119, wanneer zij bepaalt dat alleen voor bepaalde vloeibare aardolieproducten (benzine, kerosine, gasolie/diesel, stookolie en vloeibaar gas) veiligheidsvoorraden moeten worden aangelegd, maar ook marktdeelnemers die via invoer of intracommunautaire verwerving gebruikmaken van andere soorten energieproducten in de zin van hoofdstuk 3.4 van bijlage A bij verordening (EG) nr. 1099/2008 (in casu petroleumcokes), voorraden dienen aan te leggen en aan te houden, zodat deze marktdeelnemers weliswaar verplicht zijn om voorraden aan de in de wet genoemde soorten producten aan te houden, *maar in de toekomst geen gebruik kunnen maken van die veiligheidsvoorraden, omdat het niet gaat om energieproducten waarvan zij gebruikmaken?*
- 8) Is een sanctieregeling voor overtredingen van de nationale bepalingen inzake de verplichting tot het aanleggen van veiligheidsvoorraden, waarbij marktdeelnemers die de verplichting tot het aanleggen van veiligheidsvoorraden niet nakomen, een aanzienlijke boete per ton van de voorraden waarop de overtreding betrekking heeft, wordt opgelegd voordat de rechter zich heeft uitgesproken over de rechtmatigheid van de bestuurlijke handeling waarbij de verplichting is opgelegd om veiligheidsvoorraden aan te houden, *verenigbaar met de beginselen van doeltreffendheid, evenredigheid en afschrikkende werking als bedoeld in overweging 11 en artikel 21 van richtlijn 2009/119?*

Moet een lidstaat in zijn nationale sanctieregeling voorzien in de verplichting van de bevoegde autoriteit om iedere overtreding afzonderlijk te onderzoeken en bij de vaststelling van de hoogte van de specifieke geldboete rekening te houden met alle relevante feiten en omstandigheden inzake de overtreding en de mogelijke gevolgen van de overtreding in het licht van het doel van de wet, met inbegrip van de omstandigheid dat de niet-nakoming van de verplichting om veiligheidsvoorraden aan te leggen en aan te houden te wijten is aan het feit dat de vereiste opslagcapaciteit om de vastgestelde omvang van de voorraden aan het betrokken product (zware stookolie) aan te houden, niet voorhanden is in de lidstaat, en dat de marktdeelnemer ter voldoening aan de hem opgelegde verplichting aanzienlijke uitgaven moet doen waardoor zijn financiële stabiliteit wordt ondermijnd en hij het risico van executieprocedures loopt?

(¹) Richtlijn 2009/119/EG van de Raad van 14 september 2009 houdende verplichting voor de lidstaten om minimumvoorraden ruwe aardolie en/of aardolieproducten in opslag te houden (PB 2009, L 265, blz. 9).

(²) Verordening (EG) nr. 1099/2008 van het Europees Parlement en de Raad van 22 oktober 2008 betreffende energiestatistiek (PB 2008, L 304, blz. 1).

**Verzoek om een prejudiciële beslissing, ingediend door het Oberlandesgericht Wien (Oostenrijk) op
3 januari 2023 — FL und KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG**

(Zaak C-2/23, FL und KM Baugesellschaft en S)

(2023/C 127/20)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Oberlandesgericht Wien

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: FL und KM Baugesellschaft m.b.H. & Co. KG, S AG

Andere partijen in de procedure: Zentrale Staatsanwaltschaft zur Verfolgung von Wirtschaftsstrafsachen und Korruption

Prejudiciële vragen

Eerste vraag:

Moeten de mededingingsrechtelijke bepalingen van het Unierecht — met name richtlijn 2014/104 (¹) van 26 november 2014 en artikel 6, leden 6 en 7, en artikel 7, lid 1, daarvan alsook richtlijn 2019/1 (²) van 11 december 2018 en artikel 31, lid 3, daarvan — aldus worden uitgelegd dat de door die bepalingen geboden bescherming van clementieverklaringen, van verklaringen met het oog op een schikking en van de daaruit verkregen informatie absoluut is en ook geldt ten aanzien van de strafrechtelijke autoriteiten (openbare ministeries en strafrechters), zodat clementieverklaringen en verklaringen met het oog op een schikking in een strafprocedure niet aan het dossier mogen worden toegevoegd en niet als basis voor verder onderzoek mogen dienen?

Tweede vraag:

Moeten de mededingingsrechtelijke bepalingen van het Unierecht — met name richtlijn 2014/104 van 26 november 2014 en artikel 6, leden 6 en 7, en artikel 7, lid 1, daarvan alsook richtlijn 2019/1 van 11 december 2018 en artikel 31, lid 3, daarvan — aldus worden uitgelegd dat de absolute bescherming van clementieverklaringen en verklaringen met het oog op een schikking (in de zin van de eerste vraag) ook betrekking heeft op documenten en daaruit verkregen informatie die degene die een dergelijke verklaring heeft afgelegd, heeft overgelegd om de inhoud van die verklaring uiteen te zetten, te concretiseren en te bewijzen?

Derde vraag:

Moeten de mededingingsrechtelijke bepalingen van het Unierecht — met name richtlijn 2014/104 van 26 november 2014 en artikel 6, leden 6 en 7, en artikel 7, lid 1, daarvan alsook richtlijn 2019/1 van 11 december 2018 en artikel 31, lid 3, daarvan — aldus worden uitgelegd dat de door die bepalingen geboden bescherming van clementieverklaringen, van verklaringen met het oog op een schikking (en documenten in de zin van de tweede vraag) en van daaruit verkregen informatie absoluut is en in strafprocedures zowel geldt ten aanzien van verdachten die niet de betreffende clementieverklaring of verklaring met het oog op een schikking hebben afgelegd, als ten aanzien van andere partijen in de strafprocedure (in het bijzonder benadeelden met het oog op civielrechtelijke vorderingen), zodat aan verdachten en benadeelden geen toegang mag worden verleend tot clementieverklaringen, verklaringen met het oog op een schikking en de in verband daarmee overgelegde documenten, noch tot de daaruit verkregen informatie?

- (¹) Richtlijn 2014/104/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 november 2014 betreffende bepaalde regels voor schadevorderingen volgens nationaal recht wegens inbreuken op de bepalingen van het mededingingsrecht van de lidstaten en van de Europese Unie (PB 2014, L 349, blz. 1).
- (²) Richtlijn (EU) 2019/1 van het Europees Parlement en de Raad van 11 december 2018 tot toekenning van bevoegdheden aan de mededingingsautoriteiten van de lidstaten voor een doeltreffendere handhaving en ter waarborging van de goede werking van de interne markt (PB 2019, L 11, blz. 3).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Conseil d'État (Frankrijk) op 12 januari 2023 — FH / Conseil national de l'ordre des médecins

(Zaak C-8/23, Conseil national de l'ordre des médecins)

(2023/C 127/21)

Procestaal: Frans

Verwijzende rechter

Conseil d'État (Frankrijk)

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: FH

Verwerende partij: Conseil national de l'ordre des médecins

Betrokken partijen: Ministère de la Santé et de la Prévention, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Prejudiciële vraag

Kan een arts die onderdaan is van een van de lidstaten van de Europese Unie en die houder is van een in een lidstaat afgegeven opleidingstitel van medisch specialist als bedoeld in punt 5.1.2 van bijlage V bij richtlijn 2005/36/EG van het Europees Parlement en de Raad van 7 september 2005 betreffende de erkenning van beroepskwalificaties (¹), zich met enkel die opleidingstitel in een andere lidstaat beroepen op het bij artikel 21 van die richtlijn ingevoerde stelsel van automatische erkenning van opleidingstitels, ook al is hij houder van een door een derde staat afgegeven opleidingstitel van arts met een basisopleiding die alleen is erkend door de lidstaat waar hij zijn diploma van medisch specialist heeft behaald en die niet behoort tot die welke zijn genoemd in punt 5.1.1 van bijlage V bij die richtlijn, en stelt artikel 25, lid 4, van genoemde richtlijn de afgifte van een opleidingstitel van medisch specialist afhankelijk van het bezit van een van de in dat punt genoemde opleidingstitels van arts met een basisopleiding?

(¹) PB 2005, L 255, blz. 22.

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Verwaltungsgericht Osnabrück (Duitsland) op 16 januari 2023 — cdVet Naturprodukte/Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)

(Zaak C-13/23, cdVet Naturprodukte)

(2023/C 127/22)

Procestaal: Duits

Verwijzende rechter

Verwaltungsgericht Osnabrück

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: cdVet Naturprodukte GmbH

Verwerende partij: Niedersächsisches Landesamt für Verbraucherschutz und Lebensmittelsicherheit (LA-VES)

Prejudiciële vragen

- 1) Is verordening (EG) nr. 1831/2003 ⁽¹⁾, met name artikel 3, lid 1, onder a), artikel 4, lid 1, artikel 7, lid 1, artikel 10, lid 1, onder a), en artikel 10, leden 2 en 5, daarvan, uit hoofde waarvan de verhandeling, het gebruik en de verwerking van toevoegingsmiddelen voor diervoeding bij ontbreken van een vergunning zonder inachtneming van de omstandigheden van het individuele geval wordt verboden, in het licht van de door artikel 16 van het Handvest van de grondrechten beschermde vrijheid van ondernemerschap en het door artikel 17, lid 1, van het Handvest beschermde recht van eigendom verenigbaar met het in artikel 52, lid 1, van het Handvest verankerde evenredigheidsbeginsel?
- 2) Voor het geval dat het Hof de eerste prejudiciële vraag bevestigend beantwoordt, met als gevolg dat verordening (EG) nr. 1831/2003, met name artikel 3, lid 1, onder a), artikel 4, lid 1, artikel 7, lid 1, artikel 10, lid 1, onder a), en artikel 10, leden 2 en 5, daarvan, onverkort van toepassing is: Moet het door verzoekster als toevoegingsmiddel voor diervoeding gebruikte extract, dat blijkens het productspecificatieblad van de toeleverancier wordt verkregen uit grapefruitzaad en -schillen en hierin wordt aangeduid als grapefruitzaadextract (meer bepaald: grapefruitzaadextract S), (althans ook) als de in artikel 2, lid 3, juncto bijlage I, hoofdstuk I.A, deel 1, van uitvoeringsverordening 2021/758 ⁽²⁾ vermelde stof “extract van grapefruit, RvE-nr. 140” worden beschouwd?

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad van 22 september 2003 betreffende toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB 2003, L 268, blz. 29).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2021/758 van de Commissie van 7 mei 2021 betreffende de status van bepaalde producten als onder verordening (EG) nr. 1831/2003 van het Europees Parlement en de Raad vallende toevoegingsmiddelen voor diervoeding en betreffende het uit de handel nemen van bepaalde toevoegingsmiddelen voor diervoeding (PB 2021, L 162, blz. 5).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Administratīvā rajona tiesa (Letland) op 19 januari 2023 — SIA Citadeles nekustamie īpašumi / Valsts ieņēmumu dienests

(Zaak C-22/23, Citadeles nekustamie īpašumi)

(2023/C 127/23)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Administratīvā rajona tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: SIA Citadeles nekustamie īpašumi

Verwerende partij: Valsts ieņēmumu dienests

Prejudiciële vragen

- 1) Moet het begrip “aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten” in artikel [3], punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat het een afzonderlijke dienst betreft die niet voortvloeit uit en geen verband houdt met een transactie bestaande in de verhuur van een onroerend goed dat eigendom is van de verhuurder, ongeacht of de [verhuurder] er al dan niet mee heeft ingestemd dat de huurder zijn statutaire zetel in het gehuurde goed vestigt en daar transacties verricht?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag ontkennend luidt, moet het begrip “aanbieder van vennootschapsrechtelijke diensten” in artikel [3], punt 7, onder c), van richtlijn 2015/849 dan aldus worden uitgelegd dat in gevallen waarin het onroerende goed door een natuurlijke persoon wordt verhuurd, voor die persoon dezelfde vereisten dienen te gelden als voor een rechtspersoon of juridische constructie, ongeacht de feitelijke omstandigheden, bijvoorbeeld het aantal onroerende zaken dat die natuurlijke persoon bezit en verhuurt, het feit dat de activiteit van het verhuren van het onroerende goed geen verband houdt met de economische activiteit, of andere omstandigheden?

⁽¹⁾ Richtlijn (EU) 2015/849 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2015 inzake de voorkoming van het gebruik van het financiële stelsel voor het witwassen van geld of terrorismefinanciering, tot wijziging van verordening (EU) nr. 648/2012 van het Europees Parlement en de Raad en tot intrekking van richtlijn 2005/60/EG van het Europees Parlement en de Raad en richtlijn 2006/70/EG van de Commissie (PB 2015, L 141, blz. 73).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 26 januari 2023 — AV, BT, CV, DW/Ministero della Giustizia

(Zaak C-41/23, Peigli ⁽¹⁾)

(2023/C 127/24)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: AV, BT, CV, DW

Verwerende partij: Ministero della Giustizia

Prejudiciële vragen

- 1) Moeten artikel 7 van richtlijn 2003/88 ⁽²⁾ en clause 4 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aldus worden uitgelegd dat zij zich verzetten tegen een nationale regeling op grond waarvan honorair rechters en honorair openbaar aanklagers geen recht hebben op een vergoeding tijdens gerechtelijke vakanties en evenmin op verplichte sociale zekerheid en verzekering tegen ongevallen en beroepsziekten?
- 2) Moet clause 5 van de raamovereenkomst inzake arbeidsovereenkomsten voor bepaalde tijd aldus worden uitgelegd dat zij zich verzet tegen een nationale regeling volgens welke de aanstelling voor bepaalde tijd van honorair rechters, die kan worden gekwalificeerd als een dienstverhouding en niet als een arbeidsovereenkomst met een overheidsinstantie, gebaseerd op een eerste benoeming en één enkele herbenoeming, krachtens nationale wetten meerdere malen kan worden verlengd, zonder dat is voorzien in doeltreffende en afschrikkende sancties en van de mogelijkheid om die dienstverhouding om te zetten in een arbeidsovereenkomst voor onbepaalde tijd met een overheidsinstantie, in feitelijke omstandigheden die juridisch gezien compenserende gunstige gevolgen zouden kunnen hebben gehad voor de betrokkenen door de in wezen automatische verlenging van hun termijn?

⁽¹⁾ Dit is een fictieve naam, die niet overeenkomt met de werkelijke naam van enige partij in de procedure.

⁽²⁾ Richtlijn 2003/88/EG van het Europees Parlement en de Raad van 4 november 2003 betreffende een aantal aspecten van de organisatie van de arbeidstijd (PB 2003, L 299, blz. 9).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Fővárosi Törvényszék (Hongarije) op 31 januari 2023 — Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala / Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

(Zaak C-46/23, Újpesti Polgármesteri Hivatal)

(2023/C 127/25)

Procestaal: Hongaars

Verwijzende rechter

Fővárosi Törvényszék

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Budapest Főváros IV. Kerület Újpest Önkormányzat Polgármesteri Hivatala

Verwerende partij: Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság

Prejudiciële vragen

- 1) Moet artikel 58, lid 2, met name onder c), d) en g), van de algemene verordening gegevensbescherming ⁽¹⁾ aldus worden uitgelegd dat de toezichthoudende autoriteit van een lidstaat in het kader van haar bevoegdheden tot het nemen van corrigerende maatregelen de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker kan gelasten onrechtmatig verwerkte persoonsgegevens te wissen, ook al is er geen uitdrukkelijk daartoe strekkend verzoek van de betrokkene overeenkomstig artikel 17, lid 1, van die verordening?
- 2) Indien het antwoord op de eerste vraag luidt dat de toezichthoudende autoriteit de verwerkingsverantwoordelijke of de verwerker ook zonder een daartoe strekkend verzoek van de betrokkene kan gelasten onrechtmatig verwerkte persoonsgegevens te wissen, is het dan relevant of de persoonsgegevens al dan niet bij de betrokkene zijn verkregen?

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (PB 2016, L 119, blz. 1).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Markkinaoikeus (Finland) op 1 februari 2023 — Alajärven Sähkö Oy e.a., Elenia Verkko Oyj / Energiavirasto

(Zaak C-48/23, Alajärven Sähkö e.a.)

(2023/C 127/26)

Procestaal: Fins

Verwijzende rechter

Markkinaoikeus

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: Alajärven Sähkö Oy e.a., Elenia Verkko Oyj

Verwerende partij: Energiavirasto

Prejudiciële vragen

- 1) Welke criteria dienen te worden toegepast en in aanmerking te worden genomen om te beoordelen of er sprake is van inmenging in de essentiële reguleringstaken en -bevoegdheden van de nationale regulerende instantie op een manier die de onafhankelijkheid van deze instantie als bedoeld in artikel 57, leden 4 en 5, van richtlijn 2019/944 ⁽¹⁾ niet waarborgt, en om te beoordelen of er sprake is van algemene richtsnoeren die geen verband houden met de in artikel 59 van deze richtlijn genoemde reguleringstaken en -bevoegdheden?

- 2) Moet een wijziging van de nationale wetgeving als hierboven beschreven (punten 13, 14, 16 en 17 en in het bijzonder punten 36-41 van deze verwijzingsbeslissing), die — zoals blijkt uit de voorbereidende werkzaamheden van de wetwijziging — beoogt de prijzen voor elektriciteitsdistributie te beïnvloeden door wijzigingen aan de nationale wet inzake de elektriciteitsmarkt aan te brengen die het regelgevingskader voor netwerkbeheerders betreffen en waarmee als zodanig weliswaar niet rechtstreeks wordt geraakt aan de transmissie- of distributietarieven en de desbetreffende berekeningsmethoden, maar als gevolg waarvan de nationale regulerende instantie wel haar toezichtmethoden midden in de controleperiode heeft moeten wijzigen, worden geacht in overeenstemming te zijn met artikel 57, leden 4 en 5, van richtlijn 2019/944 wat het vereiste van onafhankelijkheid van de nationale regulerende instantie betreft?

(¹) Richtlijn (EU) 2019/944 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor elektriciteit en tot wijziging van richtlijn 2012/27/EU (PB 2019, L 158, blz. 125).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Satversmes tiesa (Letland) op 1 februari 2023 — AZ, 1Dream OÜ, Produktē Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd / Latvijas Republikas Saeima

(Zaak C-49/23, 1Dream e.a.)

(2023/C 127/27)

Procestaal: Lets

Verwijzende rechter

Satversmes tiesa

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijendat za: AZ, 1Dream OÜ, Produktē Engineering AG, BBP, Polaris Consulting Ltd

Verwerende partij: Latvijas Republikas Saeima

Prejudiciële vragen

- 1) Valt een nationale regeling op grond waarvan een nationale rechter uitspraak doet over de confiscatie van de opbrengsten van een misdrijf in een afzonderlijke procedure betreffende onrechtmatig verkregen voorwerpen die van de strafrechtelijke hoofdprocedure is afgescheiden voordat is vastgesteld dat er een strafbaar feit is gepleegd en iemand daaraan schuldig is bevonden, en op grond waarvan de confiscatie plaatsvindt op basis van stukken van het strafdossier, binnen de werkingssfeer van richtlijn 2014/42 (¹), met name artikel 4 ervan, en van kaderbesluit 2005/212 (²), met name artikel 2 ervan?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, moet het begrip “confiscatiebevel” in de zin van richtlijn 2014/42, met name artikel 8, lid 6, tweede volzin, ervan, dan worden geacht niet alleen betrekking te hebben op rechterlijke beslissingen waarbij wordt verklaard dat de voorwerpen onrechtmatig zijn verkregen en de confiscatie ervan wordt gelast, maar ook op beslissingen waarbij de procedure betreffende onrechtmatig verkregen voorwerpen wordt beëindigd?
- 3) Indien de tweede vraag ontkennend wordt beantwoord, is een regeling die niet voorziet in het recht van personen die een band hebben met de voorwerpen om beroep in te stellen tegen een confiscatiebevel, verenigbaar met artikel 47 van het Handvest en met artikel 8, lid 6, tweede volzin, van richtlijn 2014/42?
- 4) Moet het beginsel van voorrang van het Unierecht aldus worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat het grondwettelijk hof van een lidstaat dat een nationale, met het Unierecht onverenigbaar verklaarde regeling constitutioneel moet toetsen, verklaart dat het rechtszekerheidsbeginsel van toepassing is en de rechtsgevolgen van die regeling tijdelijk in stand blijven, te weten tot het in de beslissing van die rechter vastgestelde tijdstip waarop de litigieuze bepaling ophoudt rechtsgevolgen te sorteren?

(¹) Richtlijn 2014/42/EU van het Europees Parlement en de Raad van 3 april 2014 betreffende de bevrozing en confiscatie van hulpmiddelen en opbrengsten van misdrijven in de Europese Unie (PB 2014, L 127, blz. 39).

(²) Kaderbesluit 2005/212/JBZ van de Raad van 24 februari 2005 inzake de confiscatie van opbrengsten van misdrijven, alsmede van de daarbij gebruikte hulpmiddelen en de door middel daarvan verkregen voorwerpen (PB 2005, L 68, blz. 49).

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Consiglio di Stato (Italië) op 31 januari 2023 — B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl / Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Zaak C-50/23, B.E. en Play Game)

(2023/C 127/28)

Procestaal: Italiaans

Verwijzende rechter

Consiglio di Stato

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partijen: B.E. Srl, Play Game Srl, Coral Srl

Verwerende partijen: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Prejudiciële vragen

- 1) Is de bovenvermelde nationale regeling in strijd met de Unierechtelijke vrijheid van vestiging en vrijheid van ondernemerschap, voor zover daarbij: i) de vergoeding wordt verhoogd zonder rekening te houden met de omvang van de onderneming; ii) de verplichting wordt opgelegd om de verlenging en de voornoemde verhoging van de vergoeding te aanvaarden, terwijl bovendien wordt verboden de ruimten over te dragen, als onredelijke voorwaarde om te kunnen deelnemen aan de latere aanbestedingen die voorts voor onbepaalde tijd zijn uitgesteld?
- 2) Indien de eerste vraag bevestigend wordt beantwoord, kan de voornoemde beperking gerechtvaardigd worden geacht omdat er beweerdelijk sprake is van een dwingende reden van algemeen belang, die bestaat in de noodzaak een temporele afstemming van de aanvang van de aanbestedingsprocedures te verzekeren?
- 3) Indien wordt geoordeeld dat er een dwingende reden van algemeen belang is, is er dan toch sprake van schending van: i) het evenredigheidsbeginsel, omdat de beperkende maatregel in strikte zin niet passend, geschikt en evenredig is gelet op het formeel vermelde openbare doel; ii) het beginsel van vrije mededinging op de markt, omdat de keuze de concessies te verlengen en de aanvang van de aanbestedingen uit te stellen de exploitanten in de sector belet om hun vrijheid van ondernemerschap uit te oefenen, althans wat betreft de noodzakelijke programmering en planning van de activiteiten?

Verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Högsta förvaltningsdomstol (Zweden) op 6 februari 2023 — Skatteverket / Digital Charging Solutions GmbH

(Zaak C-60/23, Digital Charging Solutions)

(2023/C 127/29)

Procestaal: Zweeds

Verwijzende rechter

Högsta förvaltningsdomstolen

Partijen in het hoofdgeding

Verzoekende partij: Skatteverket

Verwerende partij: Digital Charging Solutions GmbH

Prejudiciële vragen

- 1) Is een levering aan de gebruiker van een elektrisch voertuig, bestaande in het opladen van het voertuig aan een oplaadpunt, een levering van goederen overeenkomstig artikel 14, lid 1, en artikel 15, lid 1, van de btw-richtlijn (¹)?

- 2) Indien vraag 1 bevestigend wordt beantwoord, moet een dergelijke levering dan worden geacht te bestaan in alle schakels van een transactieketen waarbij een tussenbedrijf is betrokken, wanneer er in elke schakel van de transactieketen sprake is van een overeenkomst, maar alleen de gebruiker van het voertuig de macht heeft om te beslissen over zaken als hoeveelheid, tijdstip van aankoop en oplaadplaats, alsmede over de wijze waarop de elektriciteit wordt gebruikt?

(¹) Richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde (PB 2006, L 347, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 8 februari 2023 door de Franse Republiek tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a. / Commissie, en zaak T-283/20, Billions Europe e.a. / Commissie

(Zaak C-71/23 P)

(2023/C 127/30)

Procestalen: Duits en Engels

Partijen

Rekwirante: Franse Republiek (vertegenwoordigers: B. Fodda, J.-L. Carré en G. Bain, gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a. s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung, TIGER Coatings GmbH & Co. KG, Conseil Européen de l'Industrie Chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF), American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilineos SA, Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia, Sto SE & Co. KGaA, Rembrandtin Coatings GmbH, Koninkrijk Denemarken, Koninkrijk der Nederlanden, Koninkrijk Zweden, Europees Agentschap voor chemische stoffen, Republiek Slovenië, Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a./Commissie en T-283/20, Billions Europe e.a./Commissie te vernietigen;
- zelf uitspraak te doen over het geschil en de beroepen die CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG en Daw SE in eerste aanleg in de zaken T-279/20, T-283/20 en T-288/20 hebben ingesteld, te verwerpen of, indien het Hof van oordeel is dat de zaken niet in staat van wijzen zijn, ze terug te verwijzen naar het Gerecht;
- CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Brillux GmbH & Co. KG en Daw SE te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar hogere voorziening voert de Franse regering vier middelen aan:

Eerste middel: Door de Heinrich-studie aan te merken als een “doorslaggevende studie” heeft het Gerecht ten eerste het overgelegde bewijs onjuist opgevat en ten tweede blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting, aangezien het de beginselen van verordening nr. 1272/2008 betreffende de indeling van stoffen als carcinogeen heeft geschonden, te weten het beginsel dat de bewijskracht wordt bepaald en alle overige relevante informatie wordt beoordeeld om stoffen die mogelijk kankerverwekkend voor mensen zijn, in gevarencategorieën in te delen.

Tweede middel: Het Gerecht heeft de grenzen van de rechterlijke toetsing overschreden door verder te gaan dan de kennelijke fout te beoordelen en door zijn eigen beoordeling in te plaats te stellen van die van het Comité risicobeoordeling van het Europees Agentschap voor chemische stoffen.

Derde middel: Het Gerecht is zijn motiveringsplicht niet nagekomen.

Vierde middel: Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat punt 3.6.2.2.1 van bijlage I bij verordening (EG) nr. 1272/2008 ⁽¹⁾ aldus moest worden uitgelegd dat het zich ertegen verzet dat een stof kan worden gezien als een stof die intrinsieke eigenschappen heeft om kanker te veroorzaken wanneer de kankerverwekkendheid van deze stof zich uit bij een zekere hoeveelheid partikels.

(¹) Verordening van het Europees Parlement en de Raad van 16 december 2008 betreffende de indeling, etikettering en verpakking van stoffen en mengsels tot wijziging en intrekking van de richtlijnen 67/548/EEG en 1999/45/EG en tot wijziging van verordening (EG) nr. 1907/2006 (PB 2008, L 353, blz. 1).

Hogere voorziening ingesteld op 10 februari 2023 door de Kurdistan Workers' Party (PKK) tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer) van 14 december 2022 in zaak T-182/21, PKK / Raad

(Zaak C-72/23 P)

(2023/C 127/31)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Kurdistan Workers' Party (PKK) (vertegenwoordigers: A.M. van Eik en T. Buruma, advocaten)

Andere partij in de procedure: Raad van de Europese Unie

Conclusies

- deze hogere voorziening voegen met de hogere voorziening met zaaknummer C-44/23 P;
- het arrest van het Gerecht van 14 december 2022 in zaak T-182/21 vernietigen;
- definitief uitspraak doen over de punten waarop de onderhavige hogere voorziening betrekking heeft en besluit (GBVB) 2021/142 ⁽¹⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2021/138 ⁽²⁾ van de Raad van 5 februari 2021; besluit (GBVB) 2021/1192 ⁽³⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2021/1188 ⁽⁴⁾ van de Raad van 19 juli 2021, en besluit (GBVB) 2022/152 ⁽⁵⁾ en uitvoeringsverordening (EU) 2022/147 ⁽⁶⁾ van de Raad van 3 februari 2022 nietig verklaren voor zover deze handelingen de PKK (alias KADEK, alias KONGRA-GEL) betreffen;
- de Raad verwijzen in de kosten van rekwirante in deze hogere voorziening alsook in zaak T-182/21, te vermeerderen met rente.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante betoogt dat het Gerecht op de volgende punten blijk heeft gegeven van een onjuiste beoordeling in het bestreden arrest:

1. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting betreffende artikel 1, lid 3, eerste alinea, van gemeenschappelijk standpunt 2001/931 ⁽⁷⁾ (hierna: "GS 931"), met name wat betreft de uitlegging van de daarin genoemde "doelen" en de toepassing van die bepaling. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat het betoog inzake schending van artikel 1, lid 3, van GS 931 moest worden afgewezen.

2. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad zich kon baseren op het besluit van de Home Secretary (minister van Binnenlandse Zaken) van het Verenigd Koninkrijk van 29 maart 2001 (hierna: “VK-besluit van 2001”) voor artikel 1, lid 4, van GS 931, aangezien niet duidelijk is of de gebeurtenissen die worden genoemd in de memorie van toelichting op het VK-besluit van 2001 een onderbouwing vormen voor dat besluit, aangezien die gebeurtenissen te lang geleden zijn en er niet uit kan worden geconcludeerd dat rekwirante een terroristische groepering was in de zin van dat artikel. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat het betoog inzake schending van artikel 1, leden 3 en 4, van GS 931, voor zover de bestreden maatregelen gebaseerd waren op het VK-besluit van 2001, moest worden afgewezen.
3. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de herbeoordeling door de Raad voldeed aan de verplichtingen krachtens artikel 1, lid 6, van GS 931, en dat het betoog van rekwirante dat artikel 1, lid 6, was geschonden door de Raad moest worden afgewezen.
4. Het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting betreffende het evenredigheidsbeginsel en heeft dit beginsel onjuist toegepast.
5. Het Gerecht heeft ten onrechte geoordeeld dat de Raad heeft voldaan aan zijn motiveringsverplichting.

- (¹) Besluit (GBVB) 2021/142 van de Raad van 5 februari 2021 tot actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme, en tot intrekking van besluit (GBVB) 2020/1132 (PB 2021 L 43, blz. 14).
- (²) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/138 van de Raad van 5 februari 2021 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) 2020/1128 (PB 2021 L 43, blz. 1).
- (³) Besluit (GBVB) 2021/1192 van de Raad van 19 juli 2021 tot actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van gemeenschappelijk standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme, en tot intrekking van besluit (GBVB) 2021/142 (PB 2021 L 258, blz. 42).
- (⁴) Uitvoeringsverordening (EU) 2021/1188 van de Raad van 19 juli 2021 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) 2021/138 (PB 2021 L 258, blz. 14).
- (⁵) Besluit (GBVB) 2022/152 van de Raad van 3 februari 2022 tot actualisering van de lijst van personen, groepen en entiteiten bedoeld in de artikelen 2, 3 en 4 van Gemeenschappelijk Standpunt 2001/931/GBVB betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme, en tot intrekking van Besluit (GBVB) 2021/1192 (PB 2022 L 25, blz. 13).
- (⁶) Uitvoeringsverordening (EU) 2022/147 van de Raad van 3 februari 2022 tot uitvoering van artikel 2, lid 3, van verordening (EG) nr. 2580/2001 inzake specifieke beperkende maatregelen tegen bepaalde personen en entiteiten met het oog op de strijd tegen het terrorisme, en tot intrekking van uitvoeringsverordening (EU) 2021/1188 (PB 2022 L 25, blz. 1).
- (⁷) Gemeenschappelijk standpunt van de Raad van 27 december 2001 betreffende de toepassing van specifieke maatregelen ter bestrijding van het terrorisme (PB 2001, L 344, blz. 93).

Hogere voorziening ingesteld op 14 februari 2023 door de Europese Commissie tegen het arrest van het Gerecht (Negende kamer — uitgebreid) van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a./ Commissie, en in zaak T-283/20, Billions Europe e.a./ Commissie

(Zaak C-82/23 P)

(2023/C 127/32)

Procestaal: Duits

Partijen

Rekwirante: Europese Commissie (vertegenwoordigers: S. Delaude, A. Dawes, R. Lindenthal en M. Noll-Ehlers als gemachtigden)

Andere partijen in de procedure: CWS Powder Coatings GmbH, Billions Europe Ltd, Cinkarna Metalurško-kemična Industrija Celje d.d. (Cinkarna Celje d.d.), Evonik Operations GmbH, Kronos Titan GmbH, Precheza a.s., Tayca Corp., Tronox Pigments (Holland) BV, Venator Germany GmbH, Brillux GmbH & Co. KG, Daw SE, Ettengruber GmbH Abbruch und Tiefbau, Ettengruber GmbH Recycling und Verwertung, TIGER Coatings GmbH & Co. KG, Conseil Européen de l'Industrie Chimique — European Chemical Industry Council (Cefic), Conseil Européen de l'Industrie des Peintures, des Encres d'Imprimerie et des Couleurs d'Art (CEPE), British Coatings Federation Ltd (BCF), American Coatings Association, Inc. (ACA), Mytilineos SA, Delfi-Distomon Anonymos Metalleytiki Etaireia, Sto SE & Co. KGaA, Rembrandtin Coatings GmbH, Koninkrijk Denemarken, Franse Republiek, Koninkrijk der Nederlanden, Koninkrijk Zweden, Europees Agentschap voor chemische stoffen, Republiek Slovenië, Europees Parlement, Raad van de Europese Unie

Conclusies

- het arrest van het Gerecht van de Europese Unie van 23 november 2022 in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20, CWS Powder Coatings e.a./Commissie, en in zaak T-283/20, Billions Europe e.a./Commissie, vernietigen,
- het tweede middel, het eerste en het vijfde onderdeel van het zevende middel en het achtste middel in de gevoegde zaken T-279/20 en T-288/20 alsmede het eerste middel in zaak T-283/20 afwijzen,
- de zaak terugverwijzen naar het Gerecht voor een beslissing over de middelen die nog niet zijn beoordeeld, en
- de beslissing omtrent de kosten aanhouden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter onderbouwing van haar hogere voorziening voert de Commissie drie middelen aan.

Rekwirante voert ten eerste aan dat het Gerecht blijk heeft gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door de hem overgelegde bewijzen onjuist op te vatten met zijn oordeel dat het Comité risicobeoordeling ("RAC") van het Europees Agentschap voor chemische stoffen en de Commissie een kennelijke beoordelingsfout hebben gemaakt met betrekking tot de betrouwbaarheid en aanvaardbaarheid van de door Heinrich en anderen in 1995 verrichte studie bij dieren ("Heinrich-studie").

Ten tweede heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door zijn eigen beoordeling in de plaats te stellen van die van het RAC en de Commissie met zijn oordeel dat het RAC niet alle relevante gegevens in aanmerking heeft genomen bij de berekening van de overbelasting van de longen in de Heinrich-studie.

Ten derde heeft het Gerecht blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te oordelen dat de bestreden indeling en etikettering geen betrekking heeft op een stof die de intrinsieke eigenschap heeft kankerverwekkend te zijn.

Hogere voorziening ingesteld op 17 februari 2023 door de European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 8 december 2022 in zaak T-769/21, Euranimi / Commissie

(Zaak C-95/23 P)

(2023/C 127/33)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (vertegenwoordigers: V. Villante, D. Rovetta, M. Campa, avvocati, P. Gjortler, advocat)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de onderhavige voorziening ontvankelijk te verklaren;
- de bestreden beschikking te vernietigen en het beroep van EURANIMI ontvankelijk te verklaren;
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een onderzoek ten gronde van het beroep van EURANIMI;
- de Europese Commissie te verwijzen in de kosten van de onderhavige hogere voorziening en de procedure in eerste aanleg.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert in hogere voorziening drie hoofdmiddelen aan:

Eerste middel in hogere voorziening: Onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van artikel 263, lid 4, VWEU en met name van het vereiste van “rechtstreekse en individuele geraaktheid”. Onjuiste kwalificatie van de feiten.

Tweede middel in hogere voorziening: Onjuiste rechtsopvatting bij de uitlegging van artikel 263, lid 4, in fine, VWEU en van het vereiste van en het begrip “regelgevingshandeling die geen uitvoeringsmaatregelen met zich meebrengt”. Onjuiste kwalificatie van de feiten en onjuiste opvatting van het bewijs.

Derde middel in hogere voorziening: Onjuiste kwalificatie van de feiten en onjuiste opvatting van het bewijs.

Hogere voorziening ingesteld op 24 februari 2023 door PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo tegen het arrest van het Gerecht (Vierde kamer — uitgebreid) van 14 december 2022 in zaak T-143/20, PT Pelita Agung Agrindustri en PT Permata Hijau Palm Oleo / Commissie

(Zaak C-112/23 P)

(2023/C 127/34)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirantes: PT Pelita Agung Agrindustri, PT Permata Hijau Palm Oleo (vertegenwoordigers: F. Graafsma en J. Cornelis, advocaten)

Andere partijen in de procedure: Europese Commissie, European Biodiesel Board (EBB)

Conclusies

Rekwiranten verzoeken het Hof:

- het bestreden arrest te vernietigen;
- uitvoeringsverordening (EU) 2019/2092 van de Commissie van 28 november 2019 tot instelling van een definitief compenserend recht op biodiesel van oorsprong uit Indonesië ⁽¹⁾ nietig te verklaren; en
- de Commissie te verwijzen in de door rekwirantes gemaakte kosten van de hogere voorziening en van de procedure voor het Gerecht; dan wel
- de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht; en
- de beslissing over de kosten van de procedure voor het Gerecht en van de hogere voorziening aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirantes voeren ter ondersteuning van hun hogere voorziening zes middelen aan.

Eerste middel: het Gerecht heeft door in het bestreden arrest te oordelen dat er sprake is van aanzienlijke neerwaartse prijsdruk, artikel 8, lid 2 van verordening (EU) 2016/1037 van het Europees Parlement en de Raad van 8 juni 2016 betreffende bescherming tegen invoer met subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Unie ⁽²⁾ (“basisverordening”) onjuist uitgelegd en het bewijs verkeerd opgevat.

Tweede middel: het Gerecht heeft in het bestreden arrest de conclusies van het op 25 januari 2018 goedgekeurde rapport van het WTO-panel getiteld “European Union — Anti-dumping measures on biodiesel from Indonesia” (WT/DS 480/R) onjuist uitgelegd, of minstens heeft het geen rekening gehouden met deze bevindingen.

Derde middel: het Gerecht heeft in het bestreden arrest de conclusies van het op 2 augustus 2013 goedgekeurde rapport van het WTO- panel getiteld “China — Anti-Dumping and Countervailing Duty Measures on Broiler Products from the United States” (WT/DS 427/R) en andere relevante rechtspraak van de WTO en de EU onjuist uitgelegd.

Vierde middel: het Gerecht heeft door in het bestreden arrest te oordelen dat een berekening van de prijsonderbieding die 45 % van de verkoopcijfers van de industrie in de Unie buiten beschouwing laat, voldoet aan het wettelijke vereiste van een analyse op basis van een objectief onderzoek en positief bewijsmateriaal, artikel 8, lid 1, van de basisverordening onjuist uitgelegd.

Vijfde middel: het Gerecht heeft door in het bestreden arrest door te oordelen dat de subsidies in het kader van de palmolieplantagefondsteregeling niet zijn verleend op basis van gefabriceerde, geproduceerde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden, het bewijs verkeerd opgevat.

Zesde middel: het Gerecht heeft in het bestreden arrest het betoog van rekwirantes verkeerd opgevat en artikel 7, lid 2 van de basisverordening onjuist uitgelegd.

⁽¹⁾ PB 2019 L 317, blz. 42.

⁽²⁾ PB 2016 L 176, blz. 55.

Hogere voorziening ingesteld op 28 februari 2023 door Swissgrid AG tegen de beschikking van het Gerecht (Derde kamer) van 21 december 2022 in zaak T-127/21, Swissgrid / Commissie

(Zaak C-121/23 P)

(2023/C 127/35)

Procestaal: Engels

Partijen

Rekwirante: Swissgrid AG (vertegenwoordigers: P. De Baere, P. L'Ecluse, K. T'Syen en V. Lefever, advocaten)

Andere partij in de procedure: Europese Commissie

Conclusies

Rekwirante verzoekt het Hof:

- de bestreden beschikking te vernietigen;
- de door de Commissie opgeworpen exceptie van niet-ontvankelijkheid te verwerpen, het beroep tot nietigverklaring ontvankelijk te verklaren en de zaak terug te verwijzen naar het Gerecht voor een uitspraak ten gronde;
- de beslissing over de kosten aan te houden.

Middelen en voornaamste argumenten

Rekwirante voert ter ondersteuning van haar hogere voorziening drie middelen aan.

Eerste middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door gebruik te maken van een onjuist criterium om te beoordelen of het in een door de directeur van het directoraat-generaal Energie van de Commissie ondertekende brief van 17 december 2020 vervatte besluit (“litigieuze besluit”) een handeling is waartegen beroep kan worden ingesteld krachtens artikel 263 VWEU.

Tweede middel: het Gerecht heeft blijk gegeven van een onjuiste rechtsopvatting door te stellen dat rekwirante aan artikel 1, lid 6 en artikel 1, lid 7, van verordening (EU) 2017/2195 van de Commissie van 23 november 2017 tot vaststelling van richtsnoeren voor elektriciteitsbalancerings ⁽¹⁾ geen rechten ontleent die door het litigieuze besluit kunnen worden aangetast.

Derde middel: de bestreden beschikking is ontoereikend gemotiveerd voor zover daarin beslissend wordt geoordeeld dat rekwirante geen rechten ontleent aan artikel 1, lid 7, van verordening (EU) 2017/2195 van de Commissie.

⁽¹⁾ PB 2017 L 312, blz. 6.

GERECHT

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Austrian Power Grid e.a./ACER

(Zaak T-606/20) ⁽¹⁾

(“Energie – Interne elektriciteitsmarkt – Tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met automatische activering – Procedure tot vaststelling van de voorwaarden en de methodologieën – Afwijzing van het gezamenlijke voorstel van de systeembeheerders – Bevoegdheid van ACER – Onjuiste rechtsopvatting – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)

(2023/C 127/36)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Austrian Power Grid AG (Wenen, Oostenrijk) en de 7 overige verzoekende partijen wier naam is opgenomen in de bijlage bij het arrest (vertegenwoordigers: M. Levitt, advocaat, B. Byrne en D. Jubrail, solicitors)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) (vertegenwoordigers: E. Ameye, advocaat, A. Tellidou en E. Tremmel, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU vorderen verzoeksters nietigverklaring van de beslissing van de raad van beroep van het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) van 16 juli 2020, waarbij in zaak A-001-2020 (geconsolideerd) besluit 02/2020 van ACER van 24 januari 2020 betreffende het tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met automatische activering (hierna: “aFRR-platform”) is bekrachtigd en hun beroepen zijn verworpen (hierna: “bestreden beslissing”), voor zover die beslissing op hen betrekking heeft, alsook nietigverklaring van artikel 1 van besluit 02/2020 en artikel 3, lid 3 en lid 4, onder b), artikel 4, lid 6, artikel 6, artikel 11, lid 1, onder c), en artikel 12 van het tenuitvoerleggingskader voor het aFRR-platform, zoals opgenomen in bijlage I bij besluit 02/2020.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Austrian Power Grid AG en de overige verzoekende partijen wier naam is opgenomen in de bijlage, worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 414 van 30.11.2020.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Austrian Power Grid e.a./ACER(Zaak T-607/20) ⁽¹⁾

(“Energie – Interne elektriciteitsmarkt – Tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met manuele activering – Procedure tot vaststelling van de voorwaarden en de methodologieën – Afwijzing van het gezamenlijke voorstel van de systeembeheerders – Bevoegdheid van ACER – Onjuiste rechtsopvatting – Rechten van de verdediging – Motiveringsplicht”)

(2023/C 127/37)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Austrian Power Grid AG (Wenen, Oostenrijk) en de 7 overige verzoekende partijen wier naam is opgenomen in de bijlage bij het arrest (vertegenwoordigers: M. Levitt, advocaat, B. Byrne en D. Jubrail, solicitors)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) (vertegenwoordigers: E. Ameye, advocaat, A. Tellidou en E. Tremmel, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU vorderen verzoeksters, Austrian Power Grid AG en de andere rechtspersonen waarvan de namen zijn opgenomen in de bijlage, nietigverklaring van de beslissing van de raad van beroep van het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) van 16 juli 2020, waarbij in zaak A-002-2020 (geconsolideerd) besluit 03/2020 van ACER van 24 januari 2020 betreffende het tenuitvoerleggingskader voor het Europees platform voor de uitwisseling van balanceringsenergie uit frequentieherstelreserves met manuele activering (hierna: “mFRR-platform”) is bekrachtigd en hun beroepen zijn verworpen (hierna: “bestreden beslissing”), voor zover die beslissing op hen betrekking heeft, alsook nietigverklaring van artikel 1 van besluit 03/2020 en artikel 3, lid 3 en lid 5, onder b), artikel 4, lid 6, artikel 6, artikel 11, lid 1, onder c), en lid 2, onder c), en artikel 12 van het tenuitvoerleggingskader voor het mFRR-platform, zoals opgenomen in bijlage I bij besluit 03/2020.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Austrian Power Grid AG en de overige verzoekende partijen wier naam is opgenomen in de bijlage, worden verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 414 van 30.11.2020.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — UPL Europe en Indofil Industries (Netherlands)/Commissie(Zaak T-742/20) ⁽¹⁾

[“Gewasbeschermingsmiddelen – Werkzame stof mancozeb – Niet-verlenging van de goedkeuring – Verordening (EG) nr. 1107/2009 en uitvoeringsverordening (EU) nr. 844/2012 – Procedure voor de beoordeling van de aanvraag tot verlenging van de goedkeuring van een werkzame stof – Aanwijzing van een nieuwe lidstaat-rapporteur wegens de terugtrekking van de voormalige lidstaat-rapporteur uit de Unie – Rechten van de verdediging – Beginsel van behoorlijk bestuur – Kennelijk onjuiste beoordeling – Procedure voor de geharmoniseerde indeling- en etikettering – Verordening (EG) nr. 1272/2008 – Gewettigd vertrouwen”]

(2023/C 127/38)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: UPL Europe Ltd (Warrington, Verenigd Koninkrijk), Indofil Industries (Netherlands) BV (Amsterdam, Nederland) (vertegenwoordigers: C. Mereu en P. Sellar, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Dawes, G. Koleva en F. Castilla Contreras, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoeken verzoeksters om nietigverklaring van uitvoeringsverordening (EU) 2020/2087 van de Commissie van 14 december 2020 tot niet-verlenging van de goedkeuring van de werkzame stof mancozeb overeenkomstig verordening (EG) nr. 1107/2009 van het Europees Parlement en de Raad betreffende het op de markt brengen van gewasbeschermingsmiddelen, en tot wijziging van de bijlage bij uitvoeringsverordening (EU) nr. 540/2011 van de Commissie (PB 2020, L 423, blz. 50).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) UPL Europe Ltd en Indofil Industries (Netherlands) BV dragen hun eigen kosten alsmede die van de Europese Commissie in het kader van het onderhavige beroep.
- 3) Indofil Industries (Netherlands) draagt haar eigen kosten alsmede die van de Commissie in de procedure in kort geding.

⁽¹⁾ PB C 53 van 15.2.2021.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Aquind e.a./ACER

(Zaak T-492/21) ⁽¹⁾

[“Energie – Bevoegdheid van ACER – Terugtrekking van het Verenigd Koninkrijk uit de Unie – Onjuiste rechtsopvatting – Artikel 2, punt 1, van verordening (EU) 2019/943 – Artikel 92 van het terugtrekkingsakkoord – Ad-hocvrijstellingsregeling van artikel 308 van de Handels- en samenwerkingsovereenkomst en bijlage 28 daarbij”]

(2023/C 127/39)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partijen: Aquind Ltd (Londen, Verenigd Koninkrijk), Aquind Energy Sàrl (Luxemburg, Luxemburg), Aquind SAS (Rouen, Frankrijk) (vertegenwoordigers: S. Goldberg, solicitor, en E. White, advocaat)

Verwerende partij: Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (vertegenwoordigers: P. Martinet en E. Tremmel, gemachtigden, bijgestaan door B. Creve, advocaat)

Interveniënten aan de zijde van verwerende partij: Europees Parlement (vertegenwoordigers: A. Tamás en O. Denkov, gemachtigden), Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Lo Monaco, L. Vétillard en É. Sitbon, gemachtigden)

Voorwerp

Met hun beroep krachtens artikel 263 VWEU vorderen verzoeksters vernietiging van de beslissing van de raad van beroep van het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) van 4 juni 2021 betreffende een verzoek om vrijstelling voor een interconnectie tussen de elektriciteitstransmissienetten van het Verenigd Koninkrijk en Frankrijk.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.

- 2) Aquind Ltd, Aquind SAS, Aquind Energy Sàrl en het Agentschap van de Europese Unie voor de samenwerking tussen energieregulators (ACER) zullen hun eigen kosten dragen.
- 3) Het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie zullen hun eigen kosten dragen.

(¹) PB C 391 van 27.9.2021.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Belaeronavigatsia / Raad

(Zaak T-536/21) (¹)

(“Gemeenschappelijk buitenlands en veiligheidsbeleid – Beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Belarus – Lijsten van personen, entiteiten en lichamen waarvan de tegoeden en economische middelen zijn bevroren – Inschrijving en handhaving van verzoeksters naam op de lijsten – Begrip “persoon die verantwoordelijk is voor de onderdrukking” – Beoordelingsfout – Evenredigheid”)

(2023/C 127/40)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Belaeronavigatsia (Minsk, Belarus) (vertegenwoordiger: M. Michalaukas, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie (vertegenwoordigers: R. Meyer en S. Van Overmeire, gemachtigden)

Interveniënte aan de zijde van verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: C. Giolito en M. Carpus Carcea, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoekt verzoekster om de nietigverklaring van besluit (GBVB) 2021/1001 van de Raad van 21 juni 2021 tot wijziging van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Belarus (PB 2021, L 219 I, blz. 67), uitvoeringsverordening (EU) 2021/999 van de Raad van 21 juni 2021 tot uitvoering van artikel 8 bis, lid 1, van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen ten aanzien van Belarus (PB 2021, L 219 I, blz. 55), besluit (GBVB) 2022/307 van de Raad van 24 februari 2022 tot wijziging van besluit 2012/642/GBVB betreffende beperkende maatregelen met het oog op de situatie in Belarus (PB 2022, L 46, blz. 97), en uitvoeringsverordening (EU) 2022/300 van de Raad van 24 februari 2022 tot uitvoering van artikel 8 bis van verordening (EG) nr. 765/2006 betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in Belarus (PB 2022, L 46, blz. 3), voor zover die handelingen haar betreffen

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Belaeronavigatsia wordt verwezen in haar eigen kosten alsook in die van de Raad van de Europese Unie.
- 3) De Europese Commissie zal haar eigen kosten dragen.

(¹) PB C 422 van 18.10.2021.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Mostostal/EUIPO — Polimex — Mostostal (MOSTOSTAL)

(Zaak T-684/21) ⁽¹⁾

(“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk MOSTOSTAL – Motiveringsplicht – Artikel 94, lid 1, van verordening 2017/1001”)

(2023/C 127/41)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Mostostal S.A. (Warschau, Polen) (vertegenwoordigers: C. Saettel en K. Krawczyk, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: J. Crespo Carrillo, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: Polimex — Mostostal S.A. (Warschau) (vertegenwoordigers: J. Kubalski, K. Szczudlik en M. Hyży, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 30 juli 2021 (zaak R 2508/2019-5).

Dictum

- 1) De beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 30 juli 2021 (zaak R 2508/2019-5) wordt vernietigd.
- 2) Het EUIPO wordt verwezen in zijn eigen kosten en in die van Mostostal S.A.
- 3) Polimex — Mostostal S.A. zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 2 van 3.1.2022.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — LG Electronics/EUIPO — ZTE Deutschland (V10)

(Zaak T-741/21) ⁽¹⁾

[“Uniemerk – Nietigheidsprocedure – Uniewoordmerk V10 – Absolute weigeringsgrond – Alfnumeriek teken – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2023/C 127/42)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: LG Electronics, Inc. (Seoel, Zuid-Korea) (vertegenwoordiger: M. Bölling, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordiger: D. Gája, gemachtigde)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO, interveniërend voor het Gerecht: ZTE Deutschland GmbH (Düsseldorf, Duitsland) (vertegenwoordigers: T. M. Müller en C. Sauerborn, advocaten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vijfde kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 september 2021 (zaak 2101/2020-5).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) LG Electronics, Inc. wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 37 van 24.1.2022.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Topcart/EUIPO — Carl International (TC CARL)

(Zaak T-8/22) ⁽¹⁾

[“Uniemark – Oppositieprocedure – Aanvraag voor Uniebeeldmerk TC CARL – Ouder nationaal beeldmerk carl touch – Relatieve weigeringsgrond – Verwarringsgevaar – Artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EG) nr. 207/2009 [thans artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001]”]

(2023/C 127/43)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Topcart GmbH (Wiesbaden, Duitsland) (vertegenwoordiger: M. Hoffmann, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl en T. Klee, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Carl International (Limonest, Frankrijk)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 8 oktober 2021 (zaak R 2561/2018-2).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Topcart GmbH wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 84 van 21.2.2022.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2022 — Asesores Comunitarios / Commissie(Zaak T-77/22) ⁽¹⁾

[“Toegang tot documenten – Verordening (EG) nr. 1049/2001 – Documenten met betrekking tot het door een lidstaat aan de Commissie voorgestelde herstel- en veerkrachtplan – Documenten afkomstig van een lidstaat – Weigering van toegang – Uitzondering met betrekking tot de bescherming van het financiële, monetaire of economische beleid van de Unie of van een lidstaat”]

(2023/C 127/44)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Asesores Comunitarios SL (Madrid, Spanje) (vertegenwoordiger: J. Monrabà Bagan, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Spina, T. Adamopoulos en M. Burón Pérez, gemachtigden)

Interveniënt aan de zijde van verwerende partij: Koninkrijk Spanje (vertegenwoordigers: A. Gavela Llopis en L. Aguilera Ruiz, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoekt verzoeker om nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie van 3 december 2021 waarbij hem de toegang tot bepaalde van het Koninkrijk Spanje afkomstige documenten wordt geweigerd, waarom hij had verzocht krachtens verordening (EG) nr. 1049/2001 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2001 inzake de toegang van het publiek tot documenten van het Europees Parlement, de Raad en de Commissie (PB 2001, L 145, blz. 43)

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Asesores Comunitarios, SL draagt haar eigen kosten alsmede die van de Europese Commissie.
- 3) Het Koninkrijk Spanje draagt zijn eigen kosten.

⁽¹⁾ PB C 138 van 28.3.2023.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Bambu Sales/ EUIPO (BAMBU)(Zaak T-82/22) ⁽¹⁾

[“Uniemeerk – Aanvraag voor Uniewoordmerk BAMBU – Absolute weigeringsgronden – Beschrijvend karakter – Artikel 7, lid 1, onder b) en c), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2023/C 127/45)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Bambu Sales, Inc. (Secausus, New Jersey, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: T. Stein, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: M. Eberl et T. Frydendahl, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 16 december 2021 (zaak R 1702/2020-1).

Dictum

- 1) De beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 16 december 2021 (zaak R 1702/2020-1) wordt vernietigd voor zover zij betrekking heeft op de volgende waren: verstuivers voor het innemen en inhaleren van tabak en andere kruidensubstanties; elektronische verstuivers, namelijk elektronische sigaretten, en elektronische verstuivers voor rokers, te gebruiken als alternatief voor traditionele sigaretten; leeg verkochte patronen van verstuivers voor rokers; sigarenknippers; elektrische sigaretten; elektrische sigaren; elektronische sigaretten; leeg verkochte navulpatronen voor elektronische sigaretten; elektronische sigaren; onderdelen van waterpijpen, te weten buizen; cilinders voor vloeibaar gas, voor sigarettenaanstekers; artikelen voor rokers, te weten metalen zakcontainers met deksel voor sigarettenpeuken; tabakspijpreinigers; rookpijpreinigers.
- 2) Het beroep wordt verworpen voor het overige.
- 3) Bambu Sales, Inc. en het EUIPO zullen hun eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 148 van 4.4.2022.

**Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Rimini Street/EUIPO
(OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT)**

(Zaak T-204/22) ⁽¹⁾

[“Uniemerkt – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk OTHER COMPANIES DO SOFTWARE WE DO SUPPORT – Absolute weigeringsgrond – Geen onderscheidend vermogen – Artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001”]

(2023/C 127/46)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: E. Ratjen, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: E. Śliwińska en T. Frydendahl, gemachtigden)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster vernietiging van de beslissing van de vierde kamer van beroep van het Bureau voor Intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 14 februari 2022 (zaak R 1389/2021-4).

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) Rimini Street, Inc. wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 222 van 7.6.2022.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Freixas Montplet e.a. / Comité van de Regio's**(Zaak T-260/22) ⁽¹⁾*****(“Openbare dienst – Ambtenaren – Bevordering – Bevorderingsronde 2021 – Besluit om verzoekers naam niet op te nemen op de lijst van ambtenaren die in aanmerking komen voor bevordering – Datum waarop de anciënniteit in de rang wordt beoordeeld – Artikel 45, lid 1, van het Statuut – Gelijke behandeling”)***

(2023/C 127/47)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: David Freixas Montplet (Sint-Agatha-Berchem, België) Gustavo López Cutillas (Sint-Pieters-Woluwe, België), Valeria Schirru (Brussel, België), Svetlozar Andreev (Brussel) (vertegenwoordigers: L. Levi en P. Baudoux, advocaten)

Verwerende partij: Comité van de Regio's (vertegenwoordiger: B. Rentmeister, gemachtigde)

Voorwerp

Beroep krachtens artikel 270 VWEU strekkende tot nietigverklaring van de door het Comité van de Regio's opgestelde lijst van ambtenaren die in 2021 in aanmerking komen voor bevordering, voor zover hun namen daarop niet zijn opgenomen.

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) David Freixas Montplet, Gustavo López Cutillas, Valeria Schirru en Svetlozar Andreev dragen hun eigen kosten alsook de kosten van het Comité van de Regio's.

⁽¹⁾ PB C 244 van 27.6.2022.

Arrest van het Gerecht van 15 februari 2023 — Das Neves / Commissie**(Zaak T-357/22) ⁽¹⁾*****(“Openbare dienst – Ambtenaren – Tuchtprocedure – Terechtwijzing – Artikel 21 van het Statuut – Rechten van de verdediging – Aansprakelijkheid”)***

(2023/C 127/48)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: José Das Neves (Terhulpen, België) (vertegenwoordiger: J.-P. Vandersteen, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: T. Bohr en I. Melo Sampaio, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep krachtens artikel 270 VWEU verzoekt verzoeker om nietigverklaring van het besluit van de Europese Commissie van 12 oktober 2021 waarbij hem op grond van artikel 3, lid 1, onder b), van bijlage IX bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie een terechtwijzing is gegeven, en om vergoeding van de schade die hij door dat besluit heeft geleden

Dictum

- 1) Het beroep wordt verworpen.
- 2) José Das Neves wordt verwezen in de kosten.

⁽¹⁾ PB C 294 van 1.8.2022.

Beschikking van het Gerecht van 9 februari 2023 — Aziz / Commissie**(Zaak T-266/22) ⁽¹⁾****[“Beroep tot nietigverklaring – Bescherming van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2018/1725 – Artikel 76, onder d), van het Reglement voor de procesvoering – Niet-inachtneming van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”]**

(2023/C 127/49)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ahmad Aziz (Pietà, Malta) (vertegenwoordiger: L. Cuschieri, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bouchagiar en H. Kranenborg, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoekt verzoeker in wezen om nietigverklaring van besluit Ares (2022) 2457760 van de Europese Commissie van 1 april 2022 en besluit Ares(2022) 3227480 van de Commissie van 26 april 2022 die betrekking hebben op zijn verzoeken om toegang tot zijn persoonsgegevens en rectificatie van die gegevens

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Ahmad Aziz zal zijn eigen kosten en die van de Europese Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 359 van 19.9.2022.

Beschikking van het Gerecht van 9 februari 2023 — Aziz / Commissie**(Zaak T-286/22) ⁽¹⁾****[“Beroep tot nietigverklaring – Bescherming van persoonsgegevens – Verordening (EU) 2018/1725 – Artikel 76, onder d), van het Reglement voor de procesvoering – Niet-inachtneming van de vormvereisten – Niet-ontvankelijkheid”]**

(2023/C 127/50)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Ahmad Aziz (Pietà, Malta) (vertegenwoordiger: L. Cuschieri, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie (vertegenwoordigers: A. Bouchagiar en H. Kranenborg, gemachtigden)

Voorwerp

Met zijn beroep krachtens artikel 263 VWEU verzoekt verzoeker in wezen om nietigverklaring van het stilzwijgende besluit van de Europese Commissie van 16 mei 2022 om hem niet binnen de voorgeschreven termijn zijn persoonsgegevens te verstrekken.

Dictum

- 1) Het beroep wordt niet-ontvankelijk verklaard.
- 2) Ahmad Aziz zal zijn eigen kosten en die van de Europese Commissie dragen.

⁽¹⁾ PB C 359 van 19.9.2022.

Beschikking van het Gerecht van 14 februari 2023 — Laboratorios Ern/EUIPO — Arrowhead Pharmaceuticals (TRiM)

(Zaak T-428/22) ⁽¹⁾

(“Uniemark – Oppositieprocedure – Internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie – Woordmerk TRiM – Oudere nationale woordmerken RYM – Verstrijken van de geldigheidsduur van de internationale inschrijving – Geding zonder voorwerp geraakt – Afdoening zonder beslissing”)

(2023/C 127/51)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Laboratorios Ern, SA (Barcelona, Spanje) (vertegenwoordiger: S. Correa Rodríguez, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (vertegenwoordigers: A. Ringelhann en T. Frydendahl, gemachtigden)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep van het EUIPO: Arrowhead Pharmaceuticals, Inc. (Pasadena, Californië, Verenigde Staten)

Voorwerp

Met haar beroep krachtens artikel 263 VWEU vordert verzoekster, houder van de oudere Spaanse woordmerken RYM, vernietiging van de beslissing van de tweede kamer van beroep van het Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO) van 12 april 2022 (zaak R 1158/2021-2) houdende afwijzing van haar oppositie tegen de bescherming op het grondgebied van de Europese Unie van internationale inschrijving nr. 1411062 voor het woordteken TRiM van de andere partij in de procedure voor het EUIPO, Arrowhead Pharmaceuticals, Inc.

Dictum

- 1) Op het beroep hoeft niet meer te worden beslist.
- 2) Elke partij zal haar eigen kosten dragen.

⁽¹⁾ PB C 326 van 29.8.2022.

Beschikking van de president van het Gerecht van 14 februari 2023 — Ferreira de Macedo Silva/Frontex

(Zaak T-595/22 R)

(“Kort geding – Openbare dienst – Tijdelijke functionarissen – Ontslag vóór het einde van de proeftijd – Verzoek om opschorting van tenuitvoerlegging – Geen spoedeisendheid”)

(2023/C 127/52)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Carlos Miguel Ferreira de Macedo Silva (Cercal do Alentejo, Portugal) (vertegenwoordiger: L. Rolo, advocaat)

Verwerende partij: Europees Grens- en kustwachtagentschap (vertegenwoordigers: S. Karkala, gemachtigde, bijgestaan door B. Wägenbaur, advocaat)

Voorwerp

Met zijn verzoek krachtens de artikelen 278 en 279 VWEU vordert verzoeker opschorting van de tenuitvoerlegging van het besluit van het Europees Grens- en kustwachtagentschap (Frontex) van 29 augustus 2022 houdende beëindiging van zijn overeenkomst als tijdelijk functionaris vóór het einde van de proeftijd.

Dictum

- 1) Het verzoek in kort geding wordt afgewezen.
- 2) De beslissing omtrent de kosten wordt aangehouden.

Beroep ingesteld op 6 januari 2023 — PS / EEAS

(Zaak T-4/23)

(2023/C 127/53)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: PS (vertegenwoordigers: S. Rodrigues en A. Champetier, advocaten)

Verwerende partij: Europese Dienst voor extern optreden (EEAS)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht om:

- het besluit met referentie Ares (2022)6765407 van de Europese Dienst voor extern optreden van 30 september 2022 tot afwijzing van de klacht van verzoeker, en, voor zover nodig, het besluit van 22 februari 2022 tot afwijzing van het verzoek om schadevergoeding dat verzoeker op 20 oktober 2021 had ingediend, nietig te verklaren;
- de vergoeding te gelasten van schade geleden door de verzoeker, welke vergoeding wordt geraamd op een bedrag van 65 000 EUR voor de geleden professionele schade, op een bedrag van 75 000 EUR voor de geleden gezondheidsschade, en op een bedrag van 3 289 200 euro voor de geleden materiële schade, en;
- de vergoeding te gelasten van alle in verband met dit beroep gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij volgende middelen aan.

1. Eerste middel: verweerder heeft fouten gemaakt en zich onrechtmatig gedragen omdat:

- de overplaatsing van verzoeker naar een andere functie leidde tot een duidelijke professionele achteruitgang in vergelijking met het professionele niveau van de taken en de functies waarvoor de delegatie van de EU in het betrokken derde land hem had aangeworven.
- door geen rekening te houden met de ernstige gevolgen die de plotse beëindiging van verzoekers arbeidsovereenkomst en zijn overplaatsing zouden hebben voor zijn welzijn en voor zijn gezin, verweerder de zorgplicht heeft verzuimd, die normaal gesproken op de administratie rust.

2. Tweede middel: verzoeker heeft schade geleden, aangezien het onrechtmatige gedrag van verweerder ernstige gevolgen voor hem had. Het onrechtmatig gedrag veroorzaakte twee soorten schade van zowel professionele als morele aard:
 - ten eerste, professionele-en reputatieschade;
 - ten tweede, morele-en gezondheidsschade.
3. Derde middel: er bestaat een flagrant oorzakelijk verband tussen de fouten van verweerder en de door verzoeker geleden schade.

Beroep ingesteld op 17 januari 2023 — UI / Commissie

(Zaak T-14/23)

(2023/C 127/54)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: UI (vertegenwoordiger: S. Pappas, advocaat)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht om:

- nietigverklaring van het besluit van de jury van 2 mei 2022 (hierna: „eerste litigieus besluit”) houdende afwijzing van verzoekers verzoek tot herziening van het besluit van de jury om verzoeker uit te sluiten van deelname aan de volgende fase van het algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/10/20 — Secretaries (SC 1/SC 2) (hierna: „algemeen vergelijkend onderzoek”); het besluit van het TABG van 7 oktober 2022 tot impliciete afwijzing van de klacht ingediend door verzoeker op 7 juni 2022 overeenkomstig artikel 90, lid 2, van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie (hierna: “tweede litigieus besluit”), en het besluit van het TABG met referentie ARES (2022)s. 8274712 van 27 oktober 2022 tot expliciete afwijzing van de bovenvermelde klacht (hierna: “derde litigieus besluit”);
- verwijzing van verweerder in zowel haar eigen kosten, als in de door verzoeker in het licht van deze procedure gemaakte kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vijf middelen aan.

1. Eerste middel: met betrekking tot het eerste en het tweede litigieuze besluit, schending van de aankondiging van algemeen vergelijkend onderzoek EPSO/AST-SC/10/20 — Secretaries (SC 1/SC 2) (hierna: “aankondiging van het vergelijkend onderzoek”) aangezien de jury nieuwe beoordelingscriteria heeft gedefinieerd en toegepast, die niet waren opgenomen in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek.
2. Tweede middel: met betrekking tot het eerste en het tweede litigieuze besluit, kennelijke beoordelingsfout van de jury bij de toepassing van de bepalingen in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. Verzoeker stelt dat de door de jury vastgestelde beoordelingscriteria buiten beschouwing moeten worden gelaten aangezien zij in strijd zijn met de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. De enige rechtmatige en toepasselijke regel betreffende de ontvankelijkheid van de kandidaten in het huidige vergelijkend onderzoek, is die welke is beschreven in de aankondiging van het vergelijkend onderzoek. De jury maakte een kennelijke fout bij de toepassing van deze regel.
3. Derde middel: met betrekking tot het eerste en het tweede litigieuze besluit, schending van de motiveringsplicht. Verzoeker stelt dat de jury haar besluit van 7 maart 2022, waarbij zij tot de slotsom kwam dat verzoeker uitgesloten was van deelname aan de volgende fase van het vergelijkend onderzoek omdat hij niet de vereiste 7 jaar werkervaring had die rechtstreeks verband houdt met de aard van de uit te oefenen functie, uitsluitend op basis van de nieuwe beoordelingscriteria en het besluit slechts een samengevatte motivering bevatte onder de vorm van een hyperlink. Bovendien bevestigt de jury, in haar antwoord van 2 mei 2022 op het verzoek tot heroverweging, haar besluit door louter de motivering van het oorspronkelijke besluit van 7 maart 2022 te herhalen. Er is geen precieze uitleg gegeven die verzoeker in staat stelt de redenen voor het besluit van de jury te begrijpen.

4. Vierde middel: subsidiair en met betrekking tot het derde litigieuze besluit, schending van de aankondiging van het vergelijkend onderzoek, meer bepaald van de regel betreffende de ontvankelijkheid van kandidaten. Verzoeker stelt dat het derde litigieuze besluit voorts onrechtmatig is aangezien het de toepassing van beoordelingscriteria die de aankondiging van het vergelijkend onderzoek schenden, bevestigt.
5. Vijfde middel: subsidiair en met betrekking tot het derde litigieuze besluit, kennelijke fout aangaande de toepassing van de nieuwe, door de jury vastgestelde, beoordelingscriteria. Verzoeker stelt dat, zelfs als zou worden aanvaard dat de jury nieuwe beoordelingscriteria correct heeft vastgesteld, *quod non*, er nog steeds rekening moet worden gehouden met het feit dat de jury een kennelijke beoordelingsfout heeft gemaakt bij de toepassing ervan.

Beroep ingesteld op 2 februari 2023 — Acqua & Sole/Commissie

(Zaak T-39/23)

(2023/C 127/55)

Procestaal: Italiaans

Partijen

Verzoekende partij: Acqua & Sole Srl (Milaan, Italië) (vertegenwoordigers: P. Ferraris, E. Robaldo en F. Trolli, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2022) 8645 final van de Europese Commissie van 2 december houdende goedkeuring van het strategische plan voor het Italiaanse GLB 2023-2027, voor zover daarin, door de specificatie van maatregelen met betrekking tot milieu- en klimaatverbintenissen (SRA), de ontvangst van betalingen wordt gekoppeld aan het verbod om in de landbouw gebruik te maken van organisch slib en van alle andere afvalstoffen die worden gerecycled in het kader van R10-bewerkingen in de zin van deel IV van wetsbesluit nr. 152/2006, en dat uitvoeringsbesluit het exclusieve gebruik voorschrijft van meststoffen die zijn erkend krachtens verordening (EU) 2019/1009 en/of van organische meststoffen waarvan de bestanddelen daarin zijn opgenomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij zeven middelen aan.

1. Schending van verordening (EU) nr. 2021/2115⁽¹⁾ en van de mededeling van de Europese Commissie “Ensuring availability and affordability of fertilizers — COM (2022) 590 final” van 9 november 2022.
 - Verordening (EU) nr. 2021/2115, die de toekenning van subsidies aan de landbouw regelt, bevat geen enkele bepaling die het gebruik van organisch slib en daarvan afgeleide producten uitsluit. Integendeel, het gebruik ervan in het kader van het GLB wordt bepleit door de Europese Commissie, die het gebruik van slib in de landbouw onlangs duidelijk heeft bepleit in haar mededeling van 9 november 2022 “Ensuring availability and affordability of fertilizers — COM (2022) 590 final”.
2. Schending van richtlijn 2008/98/EG⁽²⁾, richtlijn (EU) 2018/851⁽³⁾, de beginselen van de circulaire economie en richtlijn (EEG) 86/278⁽⁴⁾.
 - Het algemene verbod op het gebruik van organisch slib door terugwinning ervan in de landbouw, zoals vervat in het door de Commissie goedgekeurde nationaal strategisch plan voor het GLB 2023-2027 (SPG), en bijgevolg de benadeling van dit gebruik ten opzichte van meststoffen van verordening (EU) 2019/1009⁽⁵⁾, is duidelijk in strijd met het thans op EU-niveau geldende ontwikkelingsmodel, dat gebaseerd is op de “circulaire economie” en de terugwinning van afval voor energieproductie, mede met het oog op het behoud van natuurlijke hulpbronnen.

3. Schending van richtlijn 86/278/EEG en verstoring van de markt en de mededinging ten nadele van de marktdeelnemers in de sector van de terugwinning van organisch slib.
- Het algemene verbod op het gebruik van organisch slib door terugwinning ervan in de landbouw leidt tot onwettige en ongerechtvaardigde concurrentievervalsing, die niet alleen in strijd is met richtlijn 86/278/EEG, maar ook de marktpositie van andere marktdeelnemers in de sector van de terugwinning van organisch slib aantast door hen te benadelen ten opzichte van de producenten van andere organische en chemische meststoffen.
4. Schending van artikel 296, lid 2, VWEU, verordening (EU) 2021/2115 en richtlijn 86/278/EEG. Het niet onderzoeken en verdraaien van de feiten, niet-naleving van de voorschriften, incoherentie, kennelijk gebrek aan logica, ongelijke behandeling en zwaar gebrekkige motivering.
- Voor zover het door de Commissie goedgekeurde strategisch plan voor het GLB 2023-2027 het gebruik verbiedt van organisch slib en ander gerecycleerd afval bij R10-bewerkingen en meststoffen die niet onder verordening (EU) 2019/1009 vallen, ontbreekt elke motivering — waaruit blijkt dat niet aan de desbetreffende voorwaarden is voldaan en dat de bepalingen inzake het gebruik van organisch slib in de landbouw worden geschonden — en dat er sprake is van een onaanvaardbare ongelijke behandeling ten opzichte van andere meststoffen.
5. Schending van verordening (EU) 2021/2115 en het evenredigheidsbeginsel.
- De verwezenlijking van de met de bestreden milieu- en klimaatmaatregelen nagestreefde doelstellingen wordt geenszins door het gebruik van organisch slib in de landbouw bepaald of in gevaar gebracht. Dat gebruik is volledig irrelevant voor de verwezenlijking van de doelstellingen van milieubescherming en verbetering van de landbouwpraktijken, zodat het aan verzoekster opgelegde nadeel niet alleen ongerechtvaardigd, maar ook overdreven en buitensporig is in vergelijking met het gestelde beschermde goed.
6. Overschrijding van de bevoegdheden wegens uitoefening in strijd met het eigenlijke doel. Ontbreken van de voorwaarden voor een verbod op het gebruik van slib en daarvan afgeleide producten.
- Het besluit om het gebruik van slib in het kader van de gelaakte milieu- en klimaatmaatregelen te verbieden, is wetenschappelijk en technisch onvoldoende gemotiveerd en geeft aldus uiting aan de feitelijke, onjuiste doelstelling om het hergebruik van organisch slib voor de landbouw uit te sluiten, waardoor een landbouwbedrijf dat zijn land op deze wijze wil bemesten, financieel wordt benadeeld.
7. Schending van artikel 70 van verordening (EU) 2021/2115 van 2 december 2021 en van het evenredigheidsbeginsel.
- Het door de Commissie goedgekeurde strategisch plan voor het GLB 2023-2027 voorzagt voor de betrokken milieu- en klimaatmaatregelen in een verbintenisperiode van vijf jaar, terwijl artikel 70, lid 3, van verordening (EU) 2021/2115 voorziet in een maximumperiode van 24 maanden.

(¹) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB 2021, L 435, blz. 1).

(²) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (Voor de EER relevante tekst) (PB 2008, L 312, blz. 3).

(³) Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (Voor de EER relevante tekst) (PB 2018, L 150, blz. 109).

(⁴) Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw (PB 1986, L 181, blz. 6).

(⁵) Verordening (EU) 2019/2009 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt aanbieden van EU-bemestingsproducten en tot wijziging van de verordeningen (EG) nr. 1069/2009 en (EG) nr. 1107/2009 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2003/2003 (Voor de EER relevante tekst) (PB 2019, L 170, blz. 1).

Beroep ingesteld op 30 januari 2023 — Hatherly / EUAA**(Zaak T-40/23)**

(2023/C 127/56)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Xavier James Hatherly (Hamrun, Malta) (vertegenwoordiger: A. Grima, advocaat)

Verwerende partij: Asielagentschap van de Europese Unie (EUAA)

Conclusies

- besluit nr. 121 van de raad van bestuur van 3 november 2022 nietig verklaren;
- de brief van 8 april 2022 tot intrekking van het werkaanbod voor de functie van administratief medewerker (profiel D: assistent voor het plaatsen van opdrachten) in het kader van de selectieprocedure met referentienummer EASO/2021/TA/007 nietig verklaren;
- de raad van bestuur van het EUAA gelasten het betrokken werkaanbod te bevestigen en verzoeker in zijn functie aan te stellen per 22 maart 2022;
- het EUAA gelasten verzoekers inkomstenderving tot op heden te vergoeden.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Eerste middel: onjuiste uitlegging van het voor de betrokken functie vereiste “schriftelijke bewijsstuk”.
 - Volgens het besluit van de raad van bestuur wordt “de verwijzing naar de uitreiking van een, diploma’ in de betrokken kennisgeving van vacature geacht overeen te stemmen met de verwijzing naar het behalen van een, schriftelijk bewijsstuk dat aantoont dat de studie met succes is voltooid’, aangezien de voltooiing van het vereiste studieniveau door de kandidaten wordt aangetoond door de diploma’s waarover zij beschikken”;
 - Het ambtenarenstatuut, dat voorrang heeft boven elk besluit van de raad van bestuur, definieert “schriftelijk bewijsstuk” niet strikt als een diploma, maar bepaalt in artikel 28, punt d), dat als ambtenaar slechts kan worden aangesteld hij: “die behoudens het bij artikel 29, lid 2, bepaalde, voldaan heeft bij een vergelijkend onderzoek op de grondslag van schriftelijke bewijsstukken[,] van een examen of op de grondslag van beide overeenkomstig de bepalingen van bijlage III”;
 - Zou het de bedoeling zijn geweest dat het bij een “schriftelijk bewijsstuk” noodzakelijkerwijs gaat om een diploma, dan zou dit zijn gespecificeerd. In feite lijkt uit zowel het ambtenarenstatuut als de (door de raad van bestuur in zijn besluit aangehaalde) Europese Woordenlijst over Onderwijs voort te vloeien dat er een verschil is tussen beide. In dit verband zou een schriftelijk bewijsstuk kunnen worden verkregen louter op basis van examencijfers die het behalen van een bepaald niveau van academische prestaties attesteren.
2. Tweede middel: niet-erkenning van verzoeksters schriftelijke bewijsstukken in het door de universiteit van Malta uitgereikte Official Diploma Supplement (officieel diplomasupplement).
 - Uit het door de universiteit van Malta in 2016 uitgereikte Europass-diplomasupplement blijkt duidelijk dat het vereiste gelijkwaardige niveau in 2013 is bereikt;
 - Dit document is ontwikkeld door de Europese Commissie, de Raad van Europa en UNESCO/CEPES. Zoals het document zelf stelt, heeft het tot doel voldoende onafhankelijke gegevens te verstrekken om de internationale “transparantie” en de eerlijke academische en professionele erkenning van schriftelijke bewijsstukken te bevorderen. Er is dan ook geen gegronde reden om het vereiste gelijkwaardige niveau dat — zoals het officiële diplomasupplement aantoont — in 2013 is bereikt, niet te erkennen. Het standpunt dat schriftelijke bewijsstukken noodzakelijkerwijs moeten worden geattesteerd door diploma’s, met uitsluiting van andere officiële documenten — die onder andere door de Europese Commissie zijn ontwikkeld —, klopt niet, aangezien het Europass-diplomasupplement anders zinloos zou zijn.

3. Derde middel: de niet-erkenning van verzoekers schriftelijke bewijsstukken is discriminerend en de daaropvolgende intrekking van het werkaanbod is disproportioneel.
- Kandidaten die hun bacheloropleiding na twee jaar of meer beëindigen, komen in aanmerking voor een diploma dat overeenstemt met de in de vacature vereiste onderwijscomponent;
 - Verzoeker is daarom van mening dat deze termijn van twee jaar evenzeer aan het doel beantwoordt. Zo niet, zou de schijnbaar discriminerende situatie ontstaan waarin kandidaten een hoger opleidingsniveau hebben genoten dan voor de functie is vereist, doch daarvoor niet in aanmerking komen louter omdat het einddiploma is uitgereikt na het jaar waarin het vereiste niveau is bereikt, zelfs indien zij beschikken over een officieel certificaat van een universiteit van een EU-lidstaat als onderdeel van een dergelijk diploma dat voor die doeleinden is uitgereikt. De intrekking van een werkaanbod op grond van het feit dat het diploma later is uitgereikt, enkel en alleen omdat het betrekking heeft op een ander niveau, is derhalve discriminerend en disproportioneel wegens een niet te rechtvaardigen simplistische en starre uitlegging.

Beroep ingesteld op 6 februari 2023 — UG / ERCEA

(Zaak T-45/23)

(2023/C 127/57)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: UG (vertegenwoordiger: N. Flandin, advocaat)

Verwerende partij: Uitvoerend Agentschap Europese Onderzoeksraad

Conclusies

Verzoekster verzoekt het Gerecht:

- het onderhavige beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;
- bijgevolg,
- het rapport houdende de beoordeling van verzoekster over 2021 nietig te verklaren;
 - subsidiair, dat beoordelingsrapport over 2021 nietig te verklaren voor zover het de bestreden opmerkingen bevat;
 - in samenhang daarmee, en voor zover noodzakelijk, het besluit van ERCEA van 26 oktober 2022 nietig te verklaren voor zover de klacht van verzoekster tegen haar beoordelingsrapport over 2021 daarbij is afgewezen;
 - verweerder te verwijzen in alle kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster twee middelen aan.

1. Met het eerste middel wordt aangevoerd dat de motivering van het bestreden besluit op een kennelijke beoordelingsfout berust, dat bij die motivering ten onrechte rekening is gehouden met vorige beoordelingsrapporten, en dat de motivering schending oplevert van artikel 43 van het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie en van het beginsel dat de beoordeling per kalenderjaar wordt verricht.
2. Met het tweede middel wordt aangevoerd dat het bestreden besluit en de bestreden opmerkingen op kennelijke beoordelingsfouten berusten, dat zij schending opleveren van het zorgvuldigheidsbeginsel, en dat daarbij geen rekening is gehouden met de zeer verstoorde professionele context in 2021 als gevolg van de covid-pandemie en de opmerkingen in geen enkele verhouding staan tot de werkelijke situatie.

Beroep ingesteld op 16 februari 2023 — Angelidis/Parlement**(Zaak T-49/23)**

(2023/C 127/58)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Angel Angelidis (Brussel, België) (vertegenwoordigers: M. Maes en J.-N. Louis, advocaten)

Verwerende partij: Europees Parlement

Conclusies

- het besluit van het Europees Parlement van 15 juli 2022 tot oplegging van een tuchtmaatregel nietig verklaren;
- dit besluit uit verzoekers persoonsdossier verwijderen;
- de in dat verband op zijn ouderdomspensioen ingehouden bedragen terugbetalen, vermeerderd met vertragsrente vanaf de datum van de eerste inhouding;
- het Parlement ertoe veroordelen verzoeker een vergoeding van 50 000 EUR te betalen voor de ernstige immateriële en financiële schade, waaronder de verstoring van zijn gezinsleven, die hij heeft geleden terwijl hij tegelijkertijd zijn zwaar zieke echtgenote moet onderhouden;
- het Parlement verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van zijn beroep voert verzoeker drie middelen aan.

1. Schending van artikel 2 van bijlage VII bij het Statuut van de ambtenaren van de Europese Unie. Zijn meerderjarige zoon was niet door een bevoegde autoriteit of krachtens een wettelijke bepaling aan zijn moeder toevertrouwd. Derhalve was het Europees Parlement nog steeds verplicht hem de kindertoelage te betalen.
2. Schending van artikel 1, onder a) en b), van conclusie nr. 274/15 van de hoofden van de administratieve diensten. Bij toepassing van voornoemde bepalingen had het Parlement ervan moeten uitgaan dat hij zijn zoon daadwerkelijk onderhield en had het geen bewijs van daadwerkelijk onderhoud mogen verlangen.
3. Schending van artikel 41 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, aangezien verzoeker niet is gehoord voordat hem een sanctie werd opgelegd, en de secretaris-generaal van het Parlement kennelijk niet onpartijdig is geweest.

Beroep ingesteld op 13 februari 2023 — Alan e.a./Commissie**(Zaak T-69/23)**

(2023/C 127/59)

*Procestaal: Italiaans***Partijen**

Verzoekende partijen: Alan Srl (Zinasco, Italië), Evergreen Italia Srl (Milaan, Italië), Agrorisorse Srl (Bergamo, Italië), Azienda Agricola Allevi Srl (Sannazzaro dè Burgondi, Italië) (vertegenwoordigers: P. Ferraris, E. Robaldo en F. Trolli, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- Nietigverklaring van uitvoeringsbesluit C(2022) 8645 final van de Europese Commissie van 2 december houdende goedkeuring van het strategische plan voor het Italiaanse GLB 2023-2027, voor zover daarin, door de specificatie van maatregelen met betrekking tot milieu- en klimaatverbintenissen (SRA), de ontvangst van betalingen wordt gekoppeld aan het verbod om in de landbouw gebruik te maken van organisch slib en van alle andere afvalstoffen die worden gerecycleerd in het kader van R10-bewerkingen in de zin van deel IV van wetsbesluit nr. 152/2006, en dat uitvoeringsbesluit het exclusieve gebruik voorschrijft van meststoffen die zijn erkend krachtens verordening (EU) 2019/1009 en/of van organische meststoffen waarvan de bestanddelen daarin zijn opgenomen.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van hun beroep voeren verzoeksters zeven middelen aan.

1. Schending van verordening (EU) nr. 2021/2115 ⁽¹⁾ en van de mededeling van de Europese Commissie “*Ensuring availability and affordability of fertilizers* — COM (2022) 590 final” van 9 november 2022.

- Verordening (EU) nr. 2021/2115, die de toekenning van subsidies aan de landbouw regelt, bevat geen enkele bepaling die het gebruik van organisch slib en daarvan afgeleide producten uitsluit. Integendeel, het gebruik ervan in het kader van het GLB wordt bepleit door de Europese Commissie, die het gebruik van slib in de landbouw onlangs duidelijk heeft bepleit in haar mededeling van 9 november 2022 “*Ensuring availability and affordability of fertilizers* — COM (2022) 590 final”.

2. Schending van richtlijn 2008/98/EG ⁽²⁾, richtlijn (EU) 2018/851 ⁽³⁾, de beginselen van de circulaire economie, richtlijn (EEG) 86/278 ⁽⁴⁾ en verordening (EU) 2019/1009 ⁽⁵⁾ van 5 juni 2019.

- Het algemene verbod op het gebruik van organisch slib en daarvan afgeleide meststoffen door terugwinning ervan in de landbouw, zoals vervat in het door de Commissie goedgekeurde nationaal strategisch plan voor het GLB 2023-2027 (SPG), en bijgevolg de benadeling van dit gebruik ten opzichte van meststoffen van verordening (EU) 2019/1009, is duidelijk in strijd met het thans op EU-niveau geldende ontwikkelingsmodel, dat gebaseerd is op de “circulaire economie” en de terugwinning van afval voor energieproductie, mede met het oog op het behoud van natuurlijke hulpbronnen. Er wordt geen rekening gehouden met het feit dat verordening (EU) 2019/1009 momenteel grotendeels niet wordt toegepast in Italië, noch met het feit dat zij richtlijn 86/278/EEG zelfs niet impliciet intrekt, maar de Italiaanse meststoffenwetgeving (wetsbesluit 75/2010) ongemoeid laat.

3. Schending van richtlijn 86/278/EEG en verstoring van de markt en de mededinging ten nadele van de marktdeelnemers in de sector van de terugwinning van organisch slib.

- Het algemene verbod op het gebruik van organisch slib door terugwinning ervan in de landbouw leidt tot onwettige en ongerechtvaardigde concurrentievervalsing, die niet alleen in strijd is met richtlijn 86/278/EEG, maar ook de marktpositie van andere marktdeelnemers in de sector van de terugwinning van organisch slib aantast door hen te benadelen ten opzichte van de producenten van andere organische en chemische meststoffen.

4. Schending van artikel 296, lid 2, VWEU, verordening (EU) 2021/2115 en richtlijn 86/278/EEG. Het niet onderzoeken en verdraaien van de feiten, niet-naleving van de voorschriften, incoherentie, kennelijk gebrek aan logica, ongelijke behandeling en zwaar gebrekkige motivering.

- Voor zover het door de Commissie goedgekeurde strategisch plan voor het GLB 2023-2027 het gebruik verbiedt van organisch slib en ander gerecycleerd afval bij R10-bewerkingen en meststoffen die niet onder verordening (EU) 2019/1009 vallen, ontbreekt elke motivering — waaruit blijkt dat niet aan de desbetreffende voorwaarden is voldaan en dat de bepalingen inzake het gebruik van organisch slib in de landbouw worden geschonden — en dat er sprake is van een onaanvaardbare ongelijke behandeling ten opzichte van andere meststoffen.

5 Schending van verordening (EU) 2021/2115 en het evenredigheidsbeginsel.

- De verwezenlijking van de met de bestreden milieu- en klimaatmaatregelen nagestreefde doelstellingen wordt geenszins door het gebruik van organisch slib in de landbouw bepaald of in gevaar gebracht. Dat gebruik is volledig irrelevant voor de verwezenlijking van de doelstellingen van milieubescherming en verbetering van de landbouwpraktijken, zodat het aan verzoeksters opgelegde nadeel niet alleen ongerechtvaardigd, maar ook overdreven en buitensporig is in vergelijking met het gestelde beschermde goed.

6 Overschrijding van de bevoegdheden wegens uitoefening in strijd met het eigenlijke doel. Ontbreken van de voorwaarden voor een verbod op het gebruik van slib en daarvan afgeleide producten.

- Het besluit om het gebruik van slib in het kader van de gelaakte milieu- en klimaatmaatregelen te verbieden, is wetenschappelijk en technisch onvoldoende gemotiveerd en geeft aldus uiting aan de feitelijke, onjuiste doelstelling om het hergebruik van organisch slib voor de landbouw uit te sluiten, waardoor een landbouwbedrijf dat zijn land op deze wijze wil bemesten, financieel wordt benadeeld.

7 Schending van artikel 70 van verordening (EU) 2021/2115 van 2 december 2021 en van het evenredigheidsbeginsel.

- Het door de Commissie goedgekeurde strategisch plan voor het GLB 2023-2027 voorzag voor de betrokken milieu- en klimaatmaatregelen in een verbintenisperiode van vijf jaar, terwijl artikel 70, lid 3, van verordening (EU) 2021/2115 voorziet in een maximumperiode van 24 maanden.

-
- (¹) Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013 (PB 2021, L 435, blz. 1).
- (²) Richtlijn 2008/98/EG van het Europees Parlement en de Raad van 9 november 2008 betreffende afvalstoffen en tot intrekking van een aantal richtlijnen (Voor de EER relevante tekst) (PB 2008, L 312, blz. 3).
- (³) Richtlijn (EU) 2018/851 van het Europees Parlement en de Raad van 30 mei 2018 tot wijziging van richtlijn 2008/98/EG betreffende afvalstoffen (Voor de EER relevante tekst) (PB 2018, L 150, blz. 109).
- (⁴) Richtlijn 86/278/EEG van de Raad van 12 juni 1986 betreffende de bescherming van het milieu, in het bijzonder de bodem, bij het gebruik van zuiveringsslib in de landbouw (PB 1986, L 181, blz. 6).
- (⁵) Verordening (EU) 2019/1009 van het Europees Parlement en de Raad van 5 juni 2019 tot vaststelling van voorschriften inzake het op de markt aanbieden van EU-bemestingsproducten en tot wijziging van de verordeningen (EG) nr. 1069/2009 en (EG) nr. 1107/2009 en tot intrekking van verordening (EG) nr. 2003/2003 (Voor de EER relevante tekst) (PB 2019, L 170, blz. 1).

Beroep ingesteld op 14 februari 2023 — Data Protection Commission / Europees Comité voor gegevensbescherming

(Zaak T-70/23)

(2023/C 127/60)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Data Protection Commission (vertegenwoordigers: D. Young, A. Bateman en R. Minch, Solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly en E. Synnott, Barristers)

Verwerende partij: Europees Comité voor gegevensbescherming

Conclusies

- de tweede regel van punt 198 van het besluit nietig verklaren;

- de tweede regel van punt 487 van het besluit nietig verklaren;
- het Europees Comité voor gegevensbescherming verwijzen in de kosten van verzoekster.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar verzoek tot nietigverklaring van de tweede regel van zowel punt 198 als punt 487 van bindend besluit 3/2022 betreffende een geschil dat is voorgelegd door de Ierse toezichthouder met betrekking tot Meta Platforms Ireland Limited en haar Facebook-dienst (artikel 65 AVG), voert verzoekster twee middelen aan.

1. Eerste middel: het Europees Comité voor gegevensbescherming heeft de aan dat orgaan bij artikel 65, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad ⁽¹⁾ (AVG) toegekende bevoegdheden overschreden door in de punten 198 en 487 van het besluit opdracht te geven aan de Data Protection Commission (toezichthoudende autoriteit voor de bescherming van persoonsgegevens van natuurlijke personen, Ierland; hierna: “DPC”) om (i) een nieuw onderzoek uit te voeren, en (ii) overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen.
2. Tweede middel: het Europees Comité voor gegevensbescherming heeft artikel 4, punt 24 en artikel 65, lid 1, onder a), AVG geschonden door die bepalingen ten onrechte aldus uit te leggen dat daarin een bevoegdheid wordt verleend aan het Europees Comité voor gegevensbescherming om de DPC opdracht te geven om (i) een nieuw onderzoek uit te voeren, en (ii) in overeenstemming met artikel 60, lid 3, AVG een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

Beroep ingesteld op 15 februari 2023 — RT France / Raad

(Zaak T-75/23)

(2023/C 127/61)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: RT France (Boulogne-Billancourt, Frankrijk) (vertegenwoordiger: E. Piwnica, advocaat)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/2477 van de Raad van de Europese Unie van 16 december 2022 tot wijziging van besluit 2014/145/GBVB betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen nietig te verklaren voor zover het betrekking heeft op de vereniging “TV-Novosti” en de vennootschappen die zij in handen heeft;
- uitvoeringsverordening (EU) nr. 2022/2476 van de Raad van 16 december 2022 tot uitvoering van verordening (EU) nr. 269/2014 betreffende beperkende maatregelen met betrekking tot acties die de territoriale integriteit, soevereiniteit en onafhankelijkheid van Oekraïne ondermijnen of bedreigen nietig te verklaren voor zover zij betrekking heeft op de vereniging “TV-Novosti” en de vennootschappen die zij in handen heeft;
- de Raad van de Europese Unie te verwijzen in alle kosten;
- met alle rechtsgevolgen van dien.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij vier middelen aan.

1. Met het eerste middel wordt aangevoerd dat de Raad zijn motiveringsplicht niet is nagekomen.

2. Met het tweede middel wordt aangevoerd dat de Raad het in artikel 17 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie vastgelegde recht op eigendom heeft geschonden.
3. Met het derde middel wordt aangevoerd dat de Raad de in artikel 16 van het Handvest van de grondrechten neergelegde vrijheid van ondernemerschap heeft geschonden.
4. Met het vierde middel wordt aangevoerd dat de bestreden handelingen van de Raad blijken te geven van een onjuiste beoordeling van de feiten.

Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Beauty Biosciences/EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO)

(Zaak T-80/23)

(2023/C 127/62)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: D. Mărginean, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniewoordmerk “BEAUTYBIO” — Uniemerk nr. 16 919 342

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 20 december 2022 in zaak R 1038/2022-4

Conclusies

- de bestreden beslissing in die zin vernietigen dat het verzoek tot nietigverklaring in zijn geheel wordt verworpen en het bestreden merk wordt gehandhaafd voor alle in klasse 3 ingeschreven goederen;
- de bestreden beslissing in die zin wijzigen dat het verzoek tot nietigverklaring in zijn geheel wordt verworpen en het bestreden merk wordt gehandhaafd voor alle in klasse 3 ingeschreven goederen;
- Société de Recherche Cosmétique SARL verwijzen in de kosten van Beauty Biosciences LLC in de onderhavige procedure, in de procedure voor de kamer van beroep en bij de nietigheidsafdeling.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 59, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, in samenhang met artikel 7, lid 1, onder c), van die verordening;
 - schending van artikel 59, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, in samenhang met artikel 7, lid 1, onder b), van die verordening.
-

Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Beauty Biosciences/EUIPO — Société de Recherche Cosmétique (BEAUTYBIO SCIENCE)

(Zaak T-81/23)

(2023/C 127/63)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Beauty Biosciences LLC (Dallas, Texas, Verenigde Staten) (vertegenwoordiger: D. Mărginean, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Société de Recherche Cosmétique SARL (Luxemburg, Luxemburg)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Houder van het betrokken merk: verzoekende partij voor het Gerecht

Betrokken merk: Uniebeeldmerk BEAUTYBIO SCIENCE — Uniemerken nr. 16 919 301

Procedure voor het EUIPO: nietigheidsprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 20 december 2022 in zaak R 1039/2022-4

Conclusies

- de bestreden beslissing in die zin vernietigen dat het verzoek tot nietigverklaring in zijn geheel wordt verworpen en het bestreden merk wordt gehandhaafd voor alle in klasse 3 ingeschreven goederen;
- de bestreden beslissing in die zin wijzigen dat het verzoek tot nietigverklaring in zijn geheel wordt verworpen en het bestreden merk wordt gehandhaafd voor alle in klasse 3 ingeschreven goederen;
- Société de Recherche Cosmétique SARL verwijzen in de kosten van Beauty Biosciences LLC in de onderhavige procedure, in de procedure voor de kamer van beroep en bij de nietigheidsafdeling.

Aangevoerde middelen

- schending van artikel 59, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, in samenhang met artikel 7, lid 1, onder c), van die verordening;
- schending van artikel 59, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad, in samenhang met artikel 7, lid 1, onder b), van die verordening.

Beroep ingesteld op 17 februari 2023 — Data Protection Commission / Europees Comité voor gegevensbescherming**(Zaak T-84/23)**

(2023/C 127/64)

Procestaal: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Data Protection Commission (vertegenwoordigers: D. Young, A. Bateman en R. Minch, Solicitors, B. Kennelly, SC, D. Fennelly en E. Synnott, Barristers)

Verwerende partij: Europees Comité voor gegevensbescherming

Conclusies

- de tweede regel van punt 203 en van punt 454 van bindend besluit 4/2022 van het Europees Comité voor gegevensbescherming (EDPB) betreffende het op grond van artikel 65 AVG door de Ierse toezichthouder voorgelegde geschil met betrekking tot Meta Platforms Ireland Limited en haar Instagram-dienst, nietig verklaren;
- verweerder verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: het EDPB heeft zijn bevoegdheden krachtens artikel 65, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad (AVG) ⁽¹⁾ overschreden door opdracht te geven aan de Data Protection Commission (toezichthoudende autoriteit voor de bescherming van persoonsgegevens van natuurlijke personen, Ierland; hierna: "DPC") om (i) een nieuw onderzoek uit te voeren, en (ii) in overeenstemming met artikel 60, lid 3, AVG een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen.
2. Tweede middel: het EDPB heeft artikel 4, punt 24, en artikel 65, lid 1, AVG geschonden door die bepalingen ten onrechte aldus uit te leggen dat zij aan het EDPB de bevoegdheid toekennen om aan de DPC opdracht te geven om (i) een nieuw onderzoek uit te voeren, en (ii) in overeenstemming met artikel 60, lid 3, AVG een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — DGC Switzerland/EUIPO (cyberscan)**(Zaak T-85/23)**

(2023/C 127/65)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: DGC Switzerland AG (Zürich, Zwitserland) (vertegenwoordiger: N. Medler, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor Uniewoordmerk cyberscan — inschrijvingsaanvraag nr. 18 607 123

Bestreden beslissing: beslissing van de vijfde kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2022 in zaak R 1587/2022-5

Conclusies

- De bestreden beslissing vernietigen;
- De zaak terugverwijzen naar de onderzoeker.

Aangevoerde middelen

- Schending van artikel 7, lid 1, onder c), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- Schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — Kande Mupompa / Raad

(Zaak T-88/23)

(2023/C 127/66)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Alex Kande Mupompa (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf en A. Guillerme, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/2412 van de Raad van 8 december 2022 ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover verzoeker daarbij is gehandhaafd onder punt 5 van de bijlage bij dit besluit;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/2401 van de Raad van 8 december 2022 ⁽²⁾ nietig verklaren voor zover verzoeker daarbij is gehandhaafd onder punt 5 van bijlage I bij deze verordening.
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel, betreffende schending van de rechten van de verdediging. Verzoeker voert verschillende grieven aan in verband met schending van zijn rechten tijdens de procedures die hebben geleid tot de vaststelling en de verlenging door de Raad van de beperkende maatregelen tegen hem, en met name in verband met schending van zijn recht om in aanvaardbare omstandigheden te worden gehoord.

2. Tweede middel, betreffende een kennelijk onjuiste beoordeling van de Raad wat betreft verzoekers betrokkenheid bij daden die ernstige mensenrechtenschendingen in de Democratische Republiek Congo vormen. Verzoeker bekritiseert de context van het onderzoek dat is voorafgegaan aan de bestreden verlenging van de beperkende maatregelen en betwist dat hij thans betrokken is bij de feiten waarop het besluit om hem op te nemen op de lijst van de in besluit 2010/788/GBVB bedoelde personen is gebaseerd.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/2412 van de Raad van 8 december 2022 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in de Democratische Republiek Congo (PB 2022, L 317, blz. 122).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2401 van de Raad van 8 december 2022 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 betreffende bepaalde specifieke beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo (PB 2022, L 317, blz. 32).

Beroep ingesteld op 20 februari 2023 — Boshab / Raad

(Zaak T-89/23)

(2023/C 127/67)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partij: Évariste Boshab (Kinshasa, Democratische Republiek Congo) (vertegenwoordigers: T. Bontinck, P. De Wolf en A. Guillerme, advocaten)

Verwerende partij: Raad van de Europese Unie

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- besluit (GBVB) 2022/2412 van de Raad van 8 december 2022 ⁽¹⁾ nietig te verklaren voor zover de verzoekende partij daarbij in nr. 5 van de bijlage bij dit besluit blijft opgenomen;
- uitvoeringsverordening (EU) 2022/2401 van de Raad van 8 december 2022 ⁽²⁾ nietig te verklaren voor zover de verzoekende partij daarbij in nr. 5 van bijlage I bij deze verordening blijft opgenomen.
- de Raad te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van het beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan die grotendeels identiek zijn aan of vergelijkbaar zijn met de middelen die zijn aangevoerd in zaak T-88/23, Kande Mupompa/Raad.

⁽¹⁾ Besluit (GBVB) 2022/2412 van de Raad van 8 december 2022 tot wijziging van besluit 2010/788/GBVB betreffende beperkende maatregelen in het licht van de situatie in de Democratische Republiek Congo (PB 2022, L 317, blz. 122).

⁽²⁾ Uitvoeringsverordening (EU) 2022/2401 van de Raad van 8 december 2022 tot uitvoering van artikel 9 van verordening (EG) nr. 1183/2005 betreffende bepaalde specifieke beperkende maatregelen met het oog op de situatie in de Democratische Republiek Congo (PB 2022 L 317, blz. 32).

Beroep ingesteld op 21 februari 2023 — Rekenkamer / Allianz Insurance Luxembourg**(Zaak T-93/23)**

(2023/C 127/68)

*Procestaal: Frans***Partijen**

Verzoekende partij: Europese Rekenkamer (vertegenwoordigers: C. Lange-Tramoni, K. Kantza en B. Schäfer, gemachtigden)

Verwerende partij: Allianz Insurance Luxembourg (Luxemburg, Luxemburg)

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- vast te stellen dat de schade aan de gebarsten of beschadigde ramen en de schade door het loskomen van het pleisterwerk van de keldermuur van gebouw K3 van de Rekenkamer binnen de werkingssfeer van de verzekeringsovereenkomst voor tienjarige en tweejarige burgerlijke aansprakelijkheid vallen;
- de verwerende partij te veroordelen tot terugbetaling van de kosten en uitgaven in verband met de schadegevallen, die thans begroot worden op 90 145 EUR voor de beglazing en 89 809,55 EUR voor de keldermuur — samen 179 954,55 EUR — vermeerderd met de wettelijke rente vanaf de datum van betekening van dit verzoekschrift aan de verwerende partij;
- vast te stellen dat de verwerende partij haar contractuele verplichtingen uit de verzekeringsovereenkomst voor tienjarige en tweejarige burgerlijke aansprakelijkheid niet is nagekomen;
- de verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Tot staving van haar beroep voert verzoekster één middel aan, namelijk dat zij er recht op heeft dat verweerster, als verzekeraar, uit hoofde van de verzekeringsovereenkomst voor de tienjarige en tweejarige burgerlijke aansprakelijkheid (hierna: “TBA-verzekeringsovereenkomst”) de schade op zich neemt die is vastgesteld na de voltooiing van gebouw K3. Zij stelt dat verweerster op grond van de bepalingen van deze overeenkomst alle door haar in verband met de twee schadegevallen gemaakte kosten en de kosten voor de daarmee verband houdende reparaties moet dragen.

Wat de schaden aan de beglazing betreft, betoogt verzoekster dat deze door de garantie in de TBA-verzekeringsovereenkomst worden gedekt als verborgen gebreken die de ruwbouw aantasten, en dat het beweerde onderscheid dat verweerster maakt tussen enerzijds ontwerp- en/of productiefouten die zich tijdens het fabricageproces van de beglazing voordoen en anderzijds constructiefouten, niet relevant is.

Wat de schade aan de keldermuur betreft, stelt verzoekster dat de uitsluitingsclausule voor schade die voortvloeit uit de niet-uitvoering of de gedeeltelijke uitvoering van contractuele verplichtingen, waarop verweerster zich beroept, niet van toepassing is op een voltooid werk, en dat het feit dat de schade kan worden hersteld niet afdoet aan deze conclusie.

Beroep ingesteld op 23 februari 2023 — Medela/EUIPO (THE SCIENCE OF CARE)**(Zaak T-97/23)**

(2023/C 127/69)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Medela Holding AG (Baar, Zwitserland) (vertegenwoordigers: M. Hartmann, S. Fröhlich en H. Lerchl, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: internationale inschrijving met aanduiding van de Europese Unie van het woordmerk THE SCIENCE OF CARE — inschrijvingsaanvraag nr. 1 635 852

Bestreden beslissing: beslissing van de vierde kamer van beroep van het EUIPO van 2 december 2022 in zaak R 1163/2022-4

Conclusies

- de bestreden beslissing betreffende de gedeeltelijke afwijzing van het verzoek tot uitbreiding van de bescherming voor internationale inschrijving nr. 1 635 852 van het woordmerk THE SCIENCE OF CARE vernietigen, voor zover daarbij het beroep tegen de weigering van bescherming van het merk voor de diensten met betrekking tot “Verhuur van borstpompen en vacuümpompen; advies- en informatiediensten in verband met medische producten; adviesdiensten in verband met medische apparaten en instrumenten” in klasse 44 werd afgewezen;
- het EUIPO verwijzen in de kosten.

Aangevoerde middelen

- Schending van artikel 94, lid 1, eerste volzin, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad;
- Schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 23 februari 2023 — Atomico Investment/EUIPO — Gomes Tominaga (atomic fund)

(Zaak T-98/23)

(2023/C 127/70)

Taal van het verzoekschrift: Engels

Partijen

Verzoekende partij: Atomico Investment Holdings Limited (Road Town, Britse Maagdeneilanden) (vertegenwoordiger: S. Malynicz, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Augusto Gomes Tominaga (Amsterdam, Nederland)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: andere partij in de procedure voor de kamer van beroep

Betrokken merk: aanvraag voor Uniebeeldmerk atomic fund — inschrijvingsaanvraag nr. 17 796 781

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 9 december 2022 in zaak R 324/2022-2

Conclusies

- de bestreden beslissing vernietigen;
- het EUIPO en de andere partij (indien deze deelneemt aan de procedure) verwijzen in de kosten.

Aangevoerd middel

- Schending van artikel 8, lid 5, van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad

Beroep ingesteld op 24 februari 2023 — Darila/EUIPO — Original Buff (Buffet)**(Zaak T-101/23)**

(2023/C 127/71)

*Taal van het verzoekschrift: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Michal Darila (Bratislava, Slowakije) (vertegenwoordiger: M. Holíč, advocaat)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Andere partij in de procedure voor de kamer van beroep: Original Buff, SA (Igualada, Spanje)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Aanvrager van het betrokken merk: verzoekende partij voor het Gerecht

Betrokken merk: aanvraag voor een Uniebeeldmerk Buffet — inschrijvingsaanvraag nr. 18 285 108

Procedure voor het EUIPO: oppositieprocedure

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 16 december 2022 in zaak R 528/2022-2

Conclusies

- de bestreden beslissing herzien;
- de beslissing van de oppositieafdeling met betrekking tot oppositie nr. B 3 136 022 bevestigen;
- de oppositie verwerpen;
- het EUIPO in de kosten verwijzen.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 8, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beroep ingesteld op 24 februari 2023 — Data Protection Commission / EDPB**(Zaak T-111/23)**

(2023/C 127/72)

*Procestaal: Engels***Partijen**

Verzoekende partij: Data Protection Commission (vertegenwoordigers: B. Kennelly, SC, D. Fennelly en E. Synnott, Barristers-at-Law, D. Young, A. Bateman en R. Minch, Solicitors)

Verwerende partij: European Data Protection Board

Conclusies

De verzoekende partij verzoekt het Gerecht:

- de punten 222 en 326(8) van bindend besluit 5/2022 van het Europees Comité voor gegevensbescherming (European Data Protection Board; hierna: “EDPB”) inzake de betwisting die door de Ierse toezichhoudende autoriteit krachtens artikel 64 AVG is voorgelegd betreffende WhatsApp Ireland Limited nietig te verklaren;
- verwerende partij te verwijzen in de kosten.

Middelen en voornaamste argumenten

Ter ondersteuning van haar beroep voert de verzoekende partij twee middelen aan.

1. Eerste middel: het EDPB heeft zijn bevoegdheid krachtens artikel 65, lid 1, onder a), van verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad (AVG) ⁽¹⁾ overschreden doordat het de Data Protection Commission (DPC) zou hebben gelast (i) een nieuw onderzoek te voeren en (ii) een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG.
2. Tweede middel: het EDPB heeft artikel 4, lid 24, AVG en artikel 65, lid 1, onder a), AVG geschonden door deze bepalingen ten onrechte aldus uit te leggen dat zij het EDPB de bevoegdheid verlenen om de DPC te gelasten (i) een nieuw onderzoek te voeren en (ii) een nieuw ontwerpbesluit vast te stellen overeenkomstig artikel 60, lid 3, AVG.

⁽¹⁾ Verordening (EU) 2016/679 van het Europees Parlement en de Raad van 27 april 2016 betreffende de bescherming van natuurlijke personen in verband met de verwerking van persoonsgegevens en betreffende het vrije verkeer van die gegevens en tot intrekking van richtlijn 95/46/EG (algemene verordening gegevensbescherming) (PB 2016, L 119, blz. 1).

Beroep ingesteld op 2 maart 2023 — Papier-Mettler/EUIPO (Vorm van een draagtas)

(Zaak T-113/23)

(2023/C 127/73)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Papier-Mettler KG (Morbach, Duitsland) (vertegenwoordigers: D. Graetsch en M. Bergermann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor driedimensionaal Uniemerkt (Vorm van een draagtas) — inschrijvingsaanvraag nr. 18 580 604

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2022 in zaak R 764/2022-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure bij de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.
-

Beroep ingesteld op 2 maart 2023 — Papier-Mettler/EUIPO (Vorm van een draagtas)**(Zaak T-114/23)**

(2023/C 127/74)

*Procestaal: Duits***Partijen**

Verzoekende partij: Papier-Mettler KG (Morbach, Duitsland) (vertegenwoordigers: D. Graetsch en M. Bergermann, advocaten)

Verwerende partij: Bureau voor intellectuele eigendom van de Europese Unie (EUIPO)

Gegevens betreffende de procedure voor het EUIPO

Betrokken merk: aanvraag voor driedimensionaal Uniemerkt (Vorm van een draagtas) — inschrijvingsaanvraag nr. 18 580 606

Bestreden beslissing: beslissing van de tweede kamer van beroep van het EUIPO van 19 december 2022 in zaak R 765/2022-2

Conclusies

- vernietiging van de bestreden beslissing;
- verwijzing van het EUIPO in de kosten, daaronder begrepen de kosten van de procedure bij de kamer van beroep.

Aangevoerd middel

- schending van artikel 7, lid 1, onder b), van verordening (EU) 2017/1001 van het Europees Parlement en de Raad.

Beschikking van het Gerecht van 17 februari 2023 — Mylan Ireland/EMA**(Zaak T-653/20) ⁽¹⁾**

(2023/C 127/75)

Procestaal: Engels

De president van de Achtste kamer heeft de doorhaling van de zaak gelast.

⁽¹⁾ PB C 433 van 14.12.2020.

ISSN 1977-0995 (elektronische uitgave)
ISSN 1725-2474 (papieren uitgave)

Bureau voor publicaties
van de Europese Unie
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

NL